

Переправленню
ухлянтів через кордон
сприяла... заступник
голови Волинської
ОВА? **с. 5**

Як волиняни Марія Мажула
та Юрій Бабинець
здобували медалі
на Паралімпіаді
в Парижі **с. 10**

№ 37 (16 883)

ВОЛИНЬ

Середа, 11 вересня 2024 року

volyn.com.ua

t.me/Volyn_ZMI

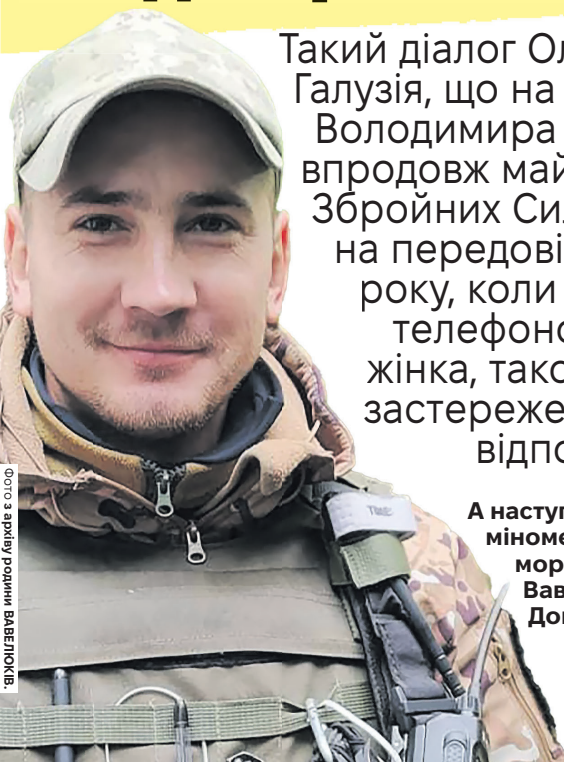
facebook.com/Volyn.ZMI

Нас читають із 1939 року!

Ціна: 12 ₴

■ Незагойна рана

На слова: «Бережи себе!» – син казав: «Як, мамо, вийде. Це ж – війна...»

Володимир Вавелюк в армії не служив, а у 2022-му добровольцем пішов захищати Україну.

Такий діалог Олени Вавелюк із села Галузія, що на Маневиччині, і її сина Володимира повторювався не раз впродовж майже року його служби в Збройних Силах України, особливо на передовій. І 1-го червня 2023 року, коли вони розмовляли телефоном, як пригадує жінка, також були ці слова-застереження й уже звична відповідь на них.

А наступного дня, внаслідок мінометного поранення, матрос морської піхоти Володимир Вавелюк загинув на Донеччині

Сьогодні, коли сина нема, мамі Героя хочеться до дрібниць пригадати, яким він був у дитинстві, юності...

Історія невимовного болю – на с. 8

■ На лінії вогню

Андрій Борис майже 40 років тому мав першу «війну» з росіянами

Ми зустрілися з капітаном, командиром роти 55-го батальйону 100-ї окремої механізованої бригади, кавалером нагрудного знака Головнокомандувача ЗСУ «Срібний хрест», нововолинцем Андрієм Борисом.

Він повідомив, що зараз доліковується після отриманого поранення у Нововолинській центральній міській лікарні. Під час розмови боєць згадав епізод майже сорокарічної давнини

За три дні до 24 лютого 2022 року Андрій Борис підписав контракт з 100-ю бригадою.

Фото з архіву Андрія БОРИСА

Інтерв'ю з Героєм – на с. 7

■ Гаряча тема

Волинь не бомблять, а вона – у вогні!

Люди, схаменіться, ви підпалюєте не суху траву чи ліс, а майбутнє своїх дітей і онуків! Тільки за тиждень у нашому краї – понад 100 пожеж! На Любомльщині у вогні загинула людина

Любомира НАТИНКА

А позавчора у Луцькому районі через дим від пожежі сухої рослинності у селі Городище трапилася ДТП за участі 3-ох автомобілів. Працівники 2-ї ДПРЧ міста Луцька деблокували одного потерпілого та передали медикам швидкої допомоги.

«Горіла сосна, палала...». Волиняни самі нищать «легені» нашого краю.

Продовження актуальної теми – на с. 6

Фото – ДСНС Волині.

Пулсь тижня

Волинянку підозрюють у колабораційній діяльності

За процесуального керівництва прокурорів Волинської обласної прокуратури, 39-річний уродженці одного із сіл Камінь-Каширського району повідомлено про підозру у відповідному злочині за ч.7 ст. 111-1 Кримінального кодексу України

Наталія МУРАХЕВИЧ

Заданими слідства, жінка, яка на час незаконної анексії Криму проживала й нині живе у місті Ялта, у листопаді 2023 року добровільно обійняла посаду «мирової судьи» в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території – «судебном участке № 94 Ялтинского судебного района (городской округ Ялта) Республики Крым».

Після цього вона забезпечувала виконання функцій представника окупаційної влади, докладала зусиль для її становлення та зміцнення, реалізовувала незаконну правову політику держави-агресорки та здійснювала судочинство, ухвалюючи судові рішення.

Довірливий волинянці шахрайка розповіла байку про ... шахраїв

І заволоділа всіма грошима своєї жертви

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Цього разу дурисвітці вдалося обманути жительку села Волиця-Лобачівська Берестечківської територіальної громади Луцького району.

Ошуканка зателефонувала їй близько полудня й відрекомендувалася працівницею банку, переконала довірливу в тому, що з її картки шахраї роблять спроби зняти гроші, а відтак порадила захистити свої заощадження.

Виконавши покровоку вказівки шахрайки, жінка трьома транзакціями перерахувала 21000 гривень на банківські картки, номери яких їй спритно диктувала невідома особа.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області вирішують питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 190 КК України.

Правоохоронці вже вкотре закликають усіх не вірити в легенди, які стосуються ваших грошей, в жодному разі нікому не повідомляти дані своїх банківських карток. Адже такого необдуманого кроку ледарі тільки й чекають!

ВОЛИНЬ

ЗВЯДКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ З «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Будівельна компанія «Житлобуд-2» (генеральний директор Леонід СТЕФАНОВИЧ)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів.

Приєднуйтесь! Тел. 0661338688.

Святковий репортаж

Фото з архіву Горохівського психоневрологічного інтернату.

Гуртом сплели для всіх фронтів 70 маскувальних сіток, спекли сотні смаколиків, наліпили тисячі вареників (кілька сотень яких – із журналістами газети «Волинь»)...

У цьому великому колективі немає випадкових людей.

«Я ще не встигну щось задумати, а вони вже мене підтримують...»

В історії Горохівського психоневрологічного інтернату цьогорічний вересень – 70-й від дня його відкриття! Вік, безумовно, мудрий, але йому далеко ще до 92-річчя, з яким інтернатівці цьогоріч вітали найповажнішого серед них літами – Андрія Мусійовича Мелеха. А ось Максимові Усиченку, наймолодшому з товариства 135 чоловіків, котрих у цьому закладі оселила доля чи недоля, виповнилося лише 27 років! Коли в Україні почалася повномасштабна війна, Максим та ще 15 підопічних з евакуйованого Покровського психоневрологічного інтернату ледь не плачучи, їхали в далекий Горохів, а менш як за два тижні новоприбуле товариство просилося залишитися в своєму новому помешканні назавжди.

«Мій колектив – це найкращі люди.

Я ще не встигну щось задумати, а вони вже підтримують.

Я виконую всі побажання наших підопічних, і зворушливо до сліз бачити, як вони стараються не підводити мене. Ця взаємоповага – наше найцінніше надбання», – дорожить людьми його директорка, заслужена працівниця соціальної сфери України Юлія Ковальчук

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

ДО СВЯТА ГОТУВАЛИСЯ ПО-РОДИННОМУ

Якби не війна, подвір'я інтернату, гучніше за пташок у довколишньому саду, дзвеніло б мелодіями українських пісень. Ними багатий репертуар «Водограю» – пісенного гурту, створеного в інтернаті горохівським маестро Володимиром Онищуком. Його учасники, попри душевні хвороби, в аурі милосердя й доброзичливості не хочуть забувати свого хисту до співу, декламування віршів, театральних спроб й не тільки. Бувало, що Юлія Ковальчук, разом із культурнізаторкою Валентиною Мужик, своєю вірою в добро підняли з постелі після інсульту зболеного до небажання просто розмовляти Володимира Лютикова. Важко уявити, скільки духовної сили знадобилося цим тендітним жінкам, щоб зцілити зламані крила любові до життя малознайомого тоді підопічного. Та невдовзі Володимир в інвалідному візку «на біс» затанцював перед усім містом і гостями «Танець дощу». Його ж чарівною партнеркою стала ... Юлія Ковальчук. Тож коли у колективу газети «Волинь» з'явилася можливість подарувати достойному наступнику свій рояль, інструмент без вагань передали в Горохівський психоневрологічний інтернат.

З нагоди 70-річчя теж готували авторський концерт, а його «родзинкою» мала бути фінальна пісня «Нам є що боронити» у виконанні працівників інтернату й делегації колег із Закарпаття... Не склалося. Напередодні урочистості Горохівщина знову

зустрічала на щиті загиблого 25-річного Героя Ігоря Зихора. Його світлу пам'ять і пам'ять усіх, хто загинув за Україну, горохівчани й гості дійства найперше вшанували скорботною хвилиною мовчання...

НА СВЯТІ ЛЮДЯНОСТІ ПОЧЕСНИМ ГОСТЕМ ПОЧУВАВСЯ КОЖЕН

Кожен із 70-ти років діяльності інтернату можна описати кількатомним виданням із тисячами людських імен та життєвих історій. Свого часу історію закладу збагачували традиціями колективи, очолювані Василем Новаком, Савою Бурковським, Надією Жижко, Миколою Чечелем, Галиною Козловою. А його нинішня очільниця Юлія Ковальчук настільки щедро обдарувала всіх щирою вдячністю за постійну молитву, наставництво, працю, дружбу, меценатство та підтримку словом чи ділом, що кожен присутній на цьому святі людяності почувався почесним гостем.

До слова, церемонія відбувалася просто неба на сцені, яку інтернатові минулоріч оформувала Горохівська міська рада. Готуючись до ювілею, інтернатівці облаштували навколо подіуму «Творчий простір» – місце, де теплої пори зручно й приємно малювати, займатися рукоділлям на столах чи й просто читати на лавчинах книги з великої інтернатівської бібліотеки. У цій затишній царині привітності господарів насолоджувалися нардеп і депутати обласного та районного рівнів, посадовці обласної ради, Департаменту соціальної та ветеранської полі-

тики Волинської ОДА, Горохівської та Городищенської територіальних громад, головного управління національної служби у Волинській області, викладачі й студентська молодь Волинського національного університету імені Лесі Українки. Також – меценати інтернату – керівники сільськогосподарських підприємств краю, директори Луцького, Берестечківського, Олицького, Руденського інтернатів, делегації з установ системи соціального захисту Рівненщини, Львівщини, представники організацій і установ Горохова й горохівчани.

«ЯК УСІ, ЖИВЕМО Й ПРАЦЮЄМО НА ПЕРЕМОГУ»

У цього ювілею була шляхетна мета – подякувати всім працівникам, нагородити їх за жертвовну працю. Навіть серед повсюдного комфорту, який ми не втомлюємося створювати в стінах установи, нашим підопічним було б холодно, одиноко, сумно, безпорадно без добрих слів, милосердя моїх колег, тому в цьому колективі ніколи не буде випадкових людей, – гордиться товариством професіоналів їхня лідерка.

Сторінки часопису інтернату не залишаться порожніми і в роки війни. З її початком колектив не рахує ні добрих справ для ЗСУ, ні витрачених часу та грошей на зарядні станції, дрони, квадрокоптер... Гуртом сплели для всіх фронтів 70 маскувальних сіток, спекли сотні смаколиків, наліпили тисячі вареників (кілька сотень яких – із журналістами газети «Волинь»)... На зустрічі про це

доброчинство вдячно розказав зі сцени військовослужбовець Другого окремого стрілецького батальйону 68-ї бригади, капітан ЗСУ, горохівчанин Ігор Ішук. Свого часу його мама, Галина Ішук, працювала на кухні закладу. Нині вона вже на заслуженому відпочинку, а Юлія Олександрівна та її колектив досі дорожить дружбаю з кожним ветераном закладу. Підтримка Ігоря Ішука та його бойових побратимів потрібними на передовій лінії речами – це й своєрідний жест поваги до його неньки.

– Моя робота – сенс мого життя. Нашого життя. Наші підопічні потребують стільки ж уваги, як діти. Ми так і називаємо їх. Бачили б ви, з якими емоціями вони вибирали вишиванки до прийдешнього ювілею, як акуратно заздалегідь складали ті сорочки на стільцях і старанно робили десятки сувенірів із дерева, паперу, соломки, глини, діамантової мозаїки, щоб представити гостям свої таланти і показати творіння золотих рук. І їм це, як завжди, вдалося, – для Юлії Ковальчук важливе все, що робиться з душею. До речі, без виставки інтернату та присутності його підопічних в Горохові не відбувається жодне дійство. А пані Юлія навіть із близьких і далеких відряджень неодмінно повертається в Горохів із замовленнями цих воїстину дорослих дітей з сувенірами, цукерками чи навіть ... музичним центром. Загалом у цьому закладі немає нездійснених бажань, а найголовнішим проханням до Бога є спільна молитва про мир. І добро в цей дім повертається столицею, про що й засвідчив знаковий велелюдний ювілей.

■ Герої не вмирають!

Понад 20 побратимів врятував, а себе не вберіг

У рідному Камені-Каширському 3 вересня знайшов вічний спочинок відважний цілеспрямований боєць і патріот, очільник районного осередку Співки волонтерів і ветеранів АТО «Побратим» Андрій Чурак. Він героїчно поліг під час виконання бойового завдання на Сумському напрямку ще 9 серпня. Йому навіки – 48

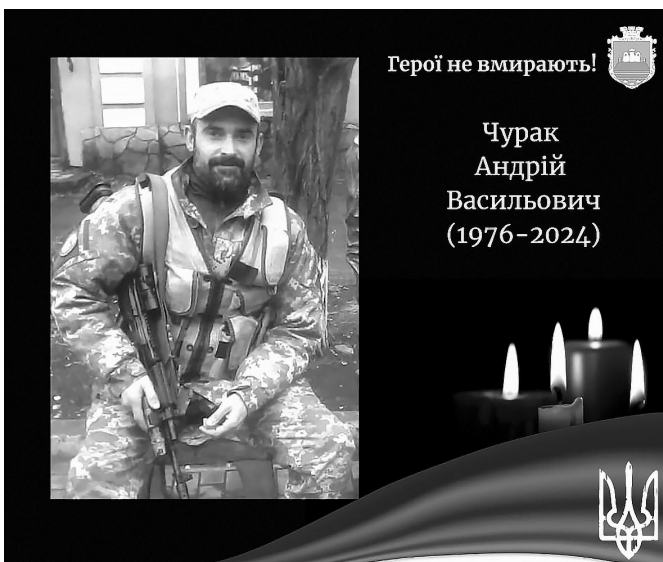
Іванна ГАЙДУЧИК

Про таких, як Андрій Чурак, люди колись складали пісні. Це був воїн, якого, здавалося, за будь-яких обставин не зможе дістати ворожа зброя. Бо головні герої у фільмах не гинуть! Та й в дійсності йому не раз вдавалося обманути смерть. Він був людиною слова, ерудованим, трудолюбивим, старанним, надійним. Паростки патріотизму проросли у його генах ще з материнських коліскових і татових настанов. І навіть козацька чуприна по-особливо підкреслювала його український дух.

Андрій виріс у багатодітній сім'ї, був наймолодшим із трьох братів. Закінчив містечке вище професійне училище, потім – індустріально-педагогічний технікум, аграрну академію. Усе життя провів за будівельними й деревообробними роботами, працював у меблевій галузі.

У 2015-2016 роках вперше став на захист Батьківщини. Мобілізований до 22-го окремого мотопіхотного батальйону, був командиром одного з відділень. Згодом підписав ще й контракт на військову службу у цьому ж підрозділі.

Демобілізувавшись, очолив Співку ветеранів і перехівав із дружиною та донечками до Польщі, там розпочав власну справу. Та ось у лютому 2022-го в Україні почалася повномасштаб-

Герої не вмирають!

Чурак
Андрій
Васильович
(1976 – 2024)

ФОТО З АРХІВУ РОДИНИ ЧУРАКІВ.

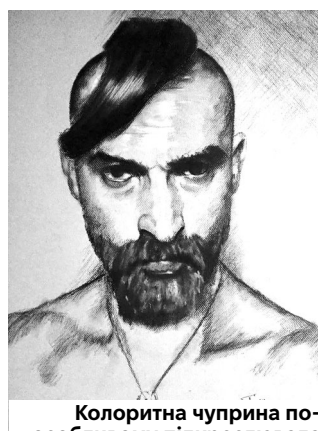
Вічна пам'ять і Царство небесне Вам, пане Андрію!

«Андрій – козак із вигляду й за характером, любитель мандрів, гір та озер. Він – цікавий співрозмовник. У його руках із дерева народжувалося не одне креативне диво.»

на війна. Вже у перші тижні російського вторгнення Андрій усіма правдами й неправдами прибув із-за кордону до Каменя-Каширського, вступив до лав 51-го батальйону волинської «Сотні». Згодом його перевели у 103-ю ОБр ТрО (Львівська бригада). Місією поліщука було, насамперед, рятувати своїх побратимів. Старший сержант перебував на посаді бойового медика. Понад 20 побратимів безпосередньо завдячують

йому тим, що досі радіють сонячному світлу. Адже «Чех» (таке псевдо було в Чурака) не просто надавав їм медичну допомогу, а, ризикуючи життям, витягував із зон, звідки, здавалося, вже не було шансів їх дістати.

Ранньою весною цього року під час обстрілів він одночасно намагався допомогти одразу трьом товаришам по зброї, оперативно витягнувши їх з-під завалів. Проявивши надзусилля, на адреналіні, одразу навіть не

Колоритна чуприна по-особливо підкреслювала його козацький дух.

помітив, як розірвав м'язову систему плеча, рука перестала реагувати. Після цього у Харкові його оперували, проходив реабілітацію. Попри все, знову повернувся на фронт. Перебував переважно на Харківському напрямку. Під кінець літа їх передислокували на Сумщину, де хлопців готували до стримування рашистів й штурмування ворога...

Андрій – козак із вигляду й за характером, любитель мандрів, гір та озер. Він – цікавий співрозмовник. У його руках із дерева народжувалося не одне креативне диво.

Взірець професійного воїна, мужності і відданості своїй державі... За ним сумуватимуть у Камені-Каширському, його вкрай бракуватиме побратимам на «нулі». Уже ніхто не приготує для них такої кави, яку вмів варити «Чех». Кави, яку щовечора приходила до нього пити вся рота... Його не вистачатиме й редакції газети «Полісся», адже він не раз зі щемом розповідав про polegлих захисників-земляків, допомагаючи нам написати гідний реквієм за кожним нашим воїном. ■

Фото Іванни ГАЙДУЧИК.

Земляки стали на коліна перед Героєм...

Сьомого вересня українські воїни над Харківщиною збили безпілотник російських окупантів «Орлан-10» на висоті 3620 метрів. Про це повідомила 3-тя окрема танкова бригада ЗСУ. «Орлан-10» – вкрай небезпечний дрон-розвідник, виявляє цілі та корегує вогонь, перехоплює радіооперомовини, блокує мобільний зв'язок, «ламає» сигнал GPS.

Міноборони України допустило до експлуатації у військах оборонну осколково гранату – аналог радянської Ф-1 і ручну наступальну гранату дистанційної дії, аналог радянської РГД-5. Їхнє серійне виробництво вже налагоджене українським виробником, інформує Міноборони.

Український льотчик Олексій Месь (Moonfish) у день своєї загибелі зміг збити на винищувачі F-16 дві російські ракети та атакував третю. Про це повідомило Міністерство оборони України.

Польські спецслужби відкрили мережу російських і білоруських кібердиверсантів, які мали намір проникнути у системи державних органів влади і місцевого самоврядування з метою викрадення інформації та подальшого шантажу. Про це заявив міністр внутрішніх справ Польщі Томаш Сємоняк.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Петро ДАРЧИК – боєць із села Паридуби, що на Старовижівщині;
Володимир ГУЗЬ – боєць із міста Ковеля;
Володимир ЗАКРЕВА – боєць із міста Луцька (уродженець села Навіз, що на Рожищенщині);
Олександр МАТВІЙЧУК – боєць із міста Луцька (уродженець села Навіз, що на Рожищенщині);
Олексій СІРЯЧЕНКО – боєць із села Дігтів Володимирського району (він – із числа ВПО, для яких це село стало прихистком, коли почалася повномасштабна війна);
Дмитро МАТІЮК – боєць із села Су-

ходоли Володимирського району;
Сергій ГЕРАСИМЧУК – боєць із міста Луцька;
Микола ЛИННИК – боєць із села Підгайці Луцького району;
Валерій ОСІПОВ – боєць із міста Володимира;
Леонід СОСНИЦЬКИЙ – боєць із міста Луцька (уродженець села Дідичі, що на Ківерцівщині);
Іван ПАНАСЮК – боєць із села Дідичі, що на Ківерцівщині;
Анатолій ДМИТРУК – боєць із села Дубечне, що на Старовижівщині;
Павло КОВАЛЬЧУК – боєць із міста Нововолинська;

Сергій ДАНИЛЮК – боєць із села Плоске на Шаччині;
Сергій ЗАХАРЧУК – боєць із села Туровичі, що на Турійщині;
Дмитро МАТВІЄВСЬКИЙ – боєць із села Верба Володимирського району;
Андрій КОТЕЛЬНИКОВ – боєць із міста Любомль;
Олександр ШАХРАЮК – боєць із села Озютічі Володимирського району;
Олексій СЕНЧЕНКО – боєць із Підгайцівської громади Луцького району.

Погляд

Геннадій ДРУЗЕНКО, публіцист, перекладач, громадський активіст, співзасновник та президент Першого добровольчого мобільного шпиталю імені Миколи Пирогова

Влада в Україні втрачає зв'язок із суспільством

Мені вже доводилося писати: якщо цю війну судилося виграти однієї зі сторін, то вона буде виграна не на полі бою, як Друга світова, а через внутрішній колапс державності ворога. Як Перша світова, коли російська, Німецька, Османська та Австро-Угорська імперії розпалися зсередини, хоча й під тиском подій на фронті

Українська влада, яка все більше втрачає зворотний зв'язок із суспільством, ризикує піти тим самим шляхом. Ставка на політику fait accompli (подія, що відбулася і яку неможливо змінити) у відносинах із нашими західними партнерами, внутрішні інтриги, в яких загрузла владна верхівка, надмірна концентрація влади в одних руках, провал стратегічних комунікацій та критичний брак стримувань і противаг у владній вертикалі може закінчитися катастрофою.

Те, що наразі відбувається в командуванні ЗСУ, Кабміні, НБУ, НАБУ тощо, свідчить, що конституційний суверен і єдине джерело влади – український народ – втратив будь-який вплив на її дії. Влада навіть не намагається прокомунікувати чи пояснити зміну «більш як половини чисельності» Уряду, звільнення з посади Командувача Повітряних Сил ЗСУ, сенс утримання плацдарму на Курщині, якщо ми ризикуємо вже у вересні втратити Покровськ.

Водночас НБУ, занурений у суперприбуткові схеми з ОВДП, замість фінансування армії, вирішив, що найактуальнішою проблемою України на сьогодні є заміна копійок на шаги. ТЦК своєю корупцією та масовим постачанням на фронт абсолютно демотивованих «триденних солдатів» (їх так називає мій знайомий комбат, бо виживають вони у шанцях в середньому три дні) тільки докидає дров у вогонь народного обурення...

Ну, а історія про те, як Семен Юрійович посварився з Гізо Тристановичем і до чого тут Шабунін, стала просто апогеем антикорупційного карго-культу (з англ. поклоніння вантажу. – Ред.), яким безбожно користується зграйка проїдисвітів. Це в принципі не заважає НАБУ активно витрачати бюджетні кошти на нові авто та інші витребеньки, про які бойові частини навіть мріяти не можуть...

Все це тільки викликає в народі питання, на які влада не те, що не намагається дати відповідь, – вона їх чути не хоче. Типова мантра тирана – просто довіртеся мені: «I alone can fix it» («Я один це можу виправити». – Ред.), за сумнозвісним виразом Дональда Трампа. І це працює доти, доки тирану таланить. Поки Прага, Варшава, Брюссель та Париж швидко падають до ніг фюрера. Але коли трапляється Сталінград, просто довіряти стає все важче. Хочеться чути аргументи.

Питання до української влади нарастають, наче снігова куля. І просто вірити у зірку «найвеличнішого лідера сучасності» стає все важче.

Чи є шанс на відновлення чесного діалогу між владою та народом, який і несе на собі усі тяготи війни? Чи дочекаємось ми не щоденних поточних звітів стомленого чоловіка, а щирі розмови лідера і нації на кшталт «Бесід біля каміна» Рузвельта? Маю сумніви. Чи це – шлях до катастрофи? Вірогідно...

Але не забуваймо, що колапс російської імперії породив Леніна, а колапс Османської імперії – Ататюрка, які відродили свої держави фактично з попелу. Це тільки у нашої сусідки-агресорки: «говорим росси́я» – подразумеваєм росси́я». Україна тому й не росія, що вона можлива і без Кучми, і без Ющенка, і без Януковича, і без Порошенка, і без Зеленського також.

Поки Рубікон не перейдено, ще є час побачити у власних громадянах партнерів, а не ресурс. Почати говорити з ними, а не до них. Навчитися пояснювати та аргументувати свої вчинки, а не просто закликати довіритися лідеру – мовляв, ніхто, окрім нього, нездатний виграти цю війну. І на решті повернути у геть розбалансовану систему державного управління систему стримувань та противаг.

В іншому разі... Втім чекати залишилося недовго. Сподіваємось на краще – готуємось до гіршого.

Як зоря над стернею,
Як Христос в небесах,
Як на свято свободи
Під прем'єром – фугас.
Знайте, іроди, вішайтеся, юди,
Завжди Україна буде! ■

■ Прямая мова

«Що я думаю про велике перезавантаження уряду? Я навіть маленького не бачу»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Пресслужба 53-ї окремої механізованої бригади, підрозділи якої відбили центр містечка Нью-Йорк біля Донецька:

«Нью-Йорк, великий елеватор, що височіє над полем бою, є символом стійкості. І саме на ньому, попри безперервні обстріли, гордо майорить прапор 53-ї бригади, який було вивішено воїнами 2-го механізованого батальйону, під шквальним вогнем артилерії, російських FPV-дронів... Нью-Йорк – наш, і вистояв лише завдяки героїзму 53-ї бригади. Кожна позиція була захищена з відчайдушною мужністю, кожен воїн б'ється до останнього подиху. Противник не зміг зламати наш дух. Кожна спроба захопити селище розбивається об непохитну рішучість наших солдатів. Прапор, що майорить на елеваторі, – це не просто тканина. Це – символ нашої перемоги над смертю, над страхом і над ворогом».

Юрій БУТУСОВ, журналіст, пропонує ухвалити закон, щоб зрадники України під час воєнного стану відбували покарання на фронті:

«У складі окремих бригад та окремих батальйонів створити спеціальні підрозділи ув'язнених для особливо небезпечних зрадників, які люблять, наприклад, палити машини або робити інші види диверсій. Зрадники мають відбувати визначене судом покарання – без зняття судимості – прямо на фронті, у складі спеціального підрозділу, без видачі особистої зброї, і застосовуватися для виконання особливо небезпечних завдань із розмінування маршрутів та обладнання передових позицій. Діяти вони мають під конвоем та охороною, як у тюрмі».

Андрій КОВАЛЕНКО, керівник Центру протидії дезінформації при Раді нацбезпеки та оборони, про влучний удар українського дрона по складу боеприпасів росіян у Воронежській області:

«Завдано удару по складу боеприпасів у Солдатському Воронежської області. Знищені корейські ракети, які путін фактично випрошував у Кім Чен Ина, принижуючись. На іранські ракети чекає така ж доля».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про те, чого очікує від кадрових заміни в уряді:

«Відбулись урядові заміни. Я вдячний парламенту за підтримку відповідних кандидатур. І дуже важливо, щоб урядові інституції зараз працювали максимально активно – ще активніше, ніж це було раніше. На всіх рівнях. Більше інвестицій партнерів в оборонне виробництво України. Більш активне просування в перемовному процесі із Євросоюзом – це підготовка майбутньої угоди про вступ. Більше взаємодії та взаєморозуміння між центральною владою та громадами».

Валерій ПЕКАР, публіцист, про кадрові перестановки в Кабінеті Міністрів України:

«Журналісти з різних країн питають, що я думаю про велике перезавантаження уряду. Нічого, бо я не бачу ніякого великого перезавантаження уряду. Я навіть маленького не бачу. Адже всі нові міністри – вже давно в команді, жодного нового обличчя не з'явилося. Проблема уряду – не в міністрах. Серед них чимало сильних і відданих фахівців. Проблема уряду в тому, що він не є центром ухвалення рішень, як має бути за Конституцією. Поки ключові рішення ухвалюють деінде, уряд залишається на других ролях».

Герман ГАЛУЩЕНКО, міністр енергетики, про можливу ситуацію взимку:

«Якщо не буде ударів, які критично вплинуть на енергосистему, ми пройдемо цю зиму в нормальному режимі. Якщо вони будуть, то, безумовно, передбачити вплив на систему таких ударів на сьогодні – складно».

Руслан МАРЦІНКІВ, міський голова Івано-Франківська, пропонує, щоб мешканців міста, які виносять на смітники великогабаритне сміття, мобілізувати до Сил оборони:

«Ми застосуємо нетипові заходи. В тому числі з правоохоронними органами, залученням мобілізаційних заходів, аби люди зрозуміли про те, що не можна великогабаритне сміття викидати цілими бусами».

Юрій БОГДАНОВ, радник голови у Дніпропетровській ОДА, про те, чому росія масово атакує цивільну інфраструктуру і дітей:

«Постійні жорстокі напади мають на меті викликати в українців почуття безнадійності та страху за своє майбутнє і майбутнє своїх дітей, а також будь-які інші нераціональні і емоційні реакції. Аж до пошуку провини у собі, у своїх співгромадянах, військових, державі. Щоб послабити українське суспільство, знизити моральний дух армії, яка нічого не може вдіяти з терором у тилу, і змусити керівництво країни до примирення на умовах, вигідних путіну. Наша задача і задача цивілізованого світу – витримати цей безпрецедентний кривавий психологічний тиск».

Ада РОГОВЦЕВА, легендарна українська акторка, у відповідь на запитання, як вона ставиться до перемовин із росією:

«Ніяк, ніяких перемовин не може бути. Їх треба змусити. Або перемогти... Ну я не знаю, як ми можемо перемогти. Хай станеться диво. На що нам погодитися, як можна погодитися? Як можна віддати (частину України і українців. – Ред.), яким чином? Чому? Вони (росіяни. – Ред.) вже стільки наробили, що – які перемовини». ■

■ Політична кухня

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Жодного компромісу в чийось спробах обміняти територію на мир. Жодних компромісів щодо членства України в НАТО».

Порошенко у Берліні: «Перемога України – це п'ять «Ні»

Жодних компромісів щодо суверенітету, територіальної цілісності, а також демократії в Україні не може бути – про це Петро Порошенко сказав під час виступу на представницькій Берлінській конференції, в якій брали участь провідні політики з ключових партій Німеччини, США, Великої Британії та інших країн світу

Ольга СОКОЛОВА

«**М**ожу сказати, що перемога України – це п'ять «ні». Тому що будь-який компроміс щодо якогось із цих п'яти пунктів не принесе перемоги. **По-перше:**

жодних компромісів щодо нашої незалежності, жодних компромісів щодо нашого суверенітету. Бо це була б перемога путіна, – наголосив Порошенко. **– По-друге, жодного компромісу щодо територіальної цілісності України.** Жодного компромісу в чийось спробах обміняти територію на мир. Це – точно не працює. Це однозначно руйнує все міжнародне право, всю післявоєнну систему безпеки. І це – неприпустимо».

«По-третє, жодних компромісів щодо української армії в обмін на безпеку. Бо Україна має найбездатніші та найпідготовленіші Збройні сили на континенті. І кожен український воїн на передовій абсолютно впевнений, що бореться за безпеку Європи, а не лише

за українську територію та безпеку, – сказав Порошенко. **– По-четверте, жодних компромісів щодо санкцій і відповідальності агресора.** І вкотре: жодних компромісів щодо членства України в НАТО».

«Я також можу озвучити ще інше безкомпромисне. Будь ласка, ніяких компромісів щодо демократії в Україні. **Жодної «контрольованої демократії» в стилі путіна.** Жодного самодержавства в Україні. Жодної відсутності верховенства права. Жодної відсутності свободи преси. Жодної відсутності свободи людей. Жодної відсутності парламентського плюралізму. Отже, ще раз: жодних компромісів щодо демократії в Україні», – резюмував лідер «Євросолідарності». ■

■ Світ – із нами

Дайте бити по москві!

Фотоколаж із сайту tsn.ua.

«**Аби наші партнери, наші сусіди, члени ЄС і НАТО, зі своєї території допомагали Україні знищувати російські ракети, які летять вбивати українців.**»

Кровопивці-путіну уже приходять у кошмарах удари по кремлю. Завдяки західній зброї, ЗСУ зроблять ці сни реальністю!

«Всі депутати, які можуть працювати із західними партнерами, мають «вахтовим методом» перекопувати їх зняти заборону на удари вглиб росії»

Ольга СОКОЛОВА

Про це заявив народний депутат із фракції «Європейська Солідарність» Володимир Ар'єв. «Ситуація, яка склалася, зокрема, на фронті, потребує масової дипломатичної активності на всіх рівнях: від класичної дипломатії, включно з парламентською, – до дипломатії на міжрегіональному рівні і культурної дипломатії. Для нас

зараз важливо, щоб Україна не зникла з порядку денного, як зі ЗМІ, так і з радарів країн-партнерів!», – сказав Ар'єв.

На його переконання, необхідно добитися того, щоб партнери, які передусім забезпечують Україну зброєю, дозволили використовувати її на більш далекій відстані, в глибину рф.

«Це – дуже непросте завдання, і воно ускладнюється лише тим, що зараз, як я бачу, виникає непорозуміння між владою України та владою країн «Великої сімки» в тому числі. Тому треба працювати, і один із найважливіших моментів зараз: усі народні депутати, які можуть їздити, працювати з нашими західними партнерами, мають ледь

не «вахтовим методом» бути в Брюсселі, Вашингтоні, Берліні, Лондоні, в усіх країнах, які дають нам сьогодні зброю для того, щоб ми могли перемогти рф», – вважає Ар'єв.

«Водночас штучні перешкоди для народних депутатів, попри наявність резолюції Європейського парламенту щодо вільного пересування народних депутатів, яке гарантоване для них законодавством, на жаль, сьогодні не скасовані. І тому ефективність парламентської дипломатії на цьому рівні є зниженою у порівнянні з тим, якою вона могла б бути. Треба, щоб максимально всі народні депутати, які володіють мовами, мають зв'язки у цих країнах і можуть представляти Україну якісно, виконували цю роботу. Зараз це – набагато важливіше, ніж будь-які обмеження, які навпаки псуєть роботу України за кордоном», – наголосив депутат.

ДО РЕЧІ

Співголова фракції «Європейська Солідарність» Ірина Геращенко закликала посилити міжпарламентську дипломатію і щодо іншого важливого питання – щоб сусіди України також збивали російські ракети. «Дуже важливо донести партнерам і інший посил – ми зацікавлені в тому, ми сьогодні критично потребуємо того, аби наші партнери, наші сусіди, члени ЄС і НАТО, зі своєї території допомагали Україні знищувати російські ракети, які летять вбивати українців», – заявила Ірина Геращенко. ■

■ У всіх на вустах

Сприяла незаконному переправленню ухильнтів з Волині через кордон... заступник голови ОВА?

Фото із сайту kovel.media.

Коли Мирославу Якимчук представляли на посаду, то робили офіційні фото. А як звільняли, то – заднім числом?

Невже сама діяла така красива пані?

Василина СМЕТАНА

9-го вересня столичні правоохоронці вручили підозру та затримали заступницю голови Волинської облдержадміністрації Мирославу Якимчук.

Про це повідомило інтернет-видання «ВолиньПост».

Згідно з отриманою інформацією, посадовцю підозрюють у сприянні в незаконному переправленні осіб через державний кордон України. У Департаменті економічного розвитку, зовнішніх зносин та з питань туризму і курортів Волинської ОВА провели обшуки.

Також відомо, що Мирославу Якимчук звільнено з посади.

Щоправда, станом на 9-те вересня, відповідного розпорядження на офіційному сайті ОВА не оприлюднено.

Мирослава Якимчук, яку пов'язують з оточенням народного депутата від партії «За майбутнє» Ігоря Палиці, стала заступницею голови Волинської обласної військової адміністрації у квітні

2022 року. До призначення вона працювала заступницею керуючого справами виконавчого апарату Волинської обласної ради та керівницею відділу з питань управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області та землями комунальної власності облради.

«У Департаменті економічного розвитку, зовнішніх зносин та з питань туризму і курортів Волинської ОВА проводили обшуки.»

Це сталося після того, як 4 квітня 2022 року Юрій Погуляйко звільнив свого заступника Андрія Ярмольського, який працював на даній посаді із вересня 2021 року і був підозрюваним у розтраті гуманітарки та вивезенні військовозобов'язаних за кордон.

Після отримання посади заступника голови ОВА, Мирослава Якимчук очолила Координаційний центр області, що діє упродовж воєнного стану. ■

■ На продовження теми

А цей «гопوماгав» за 12 тисяч євро

Оперативники задокументували злочинну діяльність волинянина, який організував канал незаконного переправлення осіб через державний кордон України

Соломія МУЗИЧКО

З а налагодженою схемою 28-річний житель Луцького району вносив ухильнтів у систему «Шлях», що дозволяло їм безперешкодно виїжджати за межі України. Винагорода за такі дії становила 12 тисяч євро. Правоохоронці затримали волинянина після отримання винагороди за організацію здійснення переправлення військовозобов'язаного через кордон України. Крім того, за місцем проживання та в автомобілі фігуранта поліцейські провели санкціоновані обшуки, під час яких виявили та вилучили речові докази у справі: гроші в національній та іноземній валютах, мобільні телефони, документи та інше. Слідчі затримали його в порядку статті 208 КПК України та оголосили про підозру за ч. 3 ст. 332 (Незаконне переправлення осіб через державний кордон України) Кримінального кодексу України. Суд, за клопотанням слідчого, обрав підозрюваному запобіжний захід – цілодобовий домашній арешт. ■

■ Здуріти можна!

На Рівненщині чоловіки-ухильанти пробиралися мінними полями... до білорусі

Невже так хотіли воювати в армії путіна? От покидьки!

Дарина ШЕВЧУК

П'ятеро чоловіків призовного віку намагалися незаконно перетнути кордон із білоруссю. Неподалік мінного поля порушників затримали співробітники Державної прикордонної служби. Про це повідомили 6 вересня на сторінці відомства у Facebook.

«Днями на Рівненщині ми виявили групу чоловіків призовного віку, які рухалися у бік білоруського кордону й перебували неподалік мінного поля. Порушників затримали. Так, прикордонники не лише запобігли вчиненню злочину, але й зберегли життя та здоров'я військовозобов'язаних», – розповів Zaxid.net речник 9-го Житомирського прикордонного загону імені Січових Стрільців Юрій Шахрайчук.

За його інформацією, наймолодшому з порушників – 25 років, а найстаршому – 35 років.

Дані п'ятьох чоловіків уже передали до Терцентру комплектування та соціальної підтримки. На них склали протоколи, ст. 204-1 КУпАП (спроба незаконного перетину державного кордону України). Остаточне покарання призначить суд.

У Волинській області, на Ратнівщині, неподалік кордону з білоруссю, затримали уродженця Полтавщини (1980 року народження), який мав намір нелегально дістатися до держави-подруги агресорки-росії. ■

■ Сумні реалії

Фото – Державна прикордонна служба.

Новоспечена пара стверджувала, що нібито їхала за кордон на лікування.

«Тещо, не давай на машину. А давай краще... одружимося!»

«Молодять» викрили на кордоні з Польщею

Лія ЛІС

28-річний житель Рівненської області одружився з 40-літньою жінкою із інвалідністю I групи у липні. Вони двічі намагалися перетнути державний кордон.

«Подружжя» запевняло, що їде до Варшави для лікування жінці зору. «Акторську майстерність пара проявляла до останнього та запевняла, що шлюб, укладений у липні,

– по великій любові. Пізніше чоловік все ж зізнався, що новоспечена дружина – його теща. І шлюб був укладений з метою виїзду за межі України», – розповіли у Державній прикордонній службі.

Як з'ясувалося, 7 вересня справжня дружина чоловіка їхала за кордон залізницею. Того ж дня він разом із тещею спробували виїхати через автомобільний пункт пропуску на Волині. Там їхні плани викрили, однак «подружжя» не здавалося.

8 вересня вони рушили у пункт пропуску «Рава-Руська»,

що на Львівщині. Однак цього разу їх також не пропустили.

Прикордонники повідомили Національній поліції про виявлення ознак кримінального правопорушення за статтею 332 Кримінального кодексу України – «Незаконне переправлення осіб через державний кордон».

Санкція статті передбачає позбавлення волі терміном від 3 до 5 років.

Ще два випадки фіктивних шлюбів зафіксували у пункті пропуску «Краківець». «Пари» також прямували на «лікування» дружин.

У першому випадку виїхати намагався 41-річний уродженець Івано-Франківщини, який наприкінці серпня одружився із 46-річною жінкою з інвалідністю II групи.

У другому – перетнути кордон хотів 18-літній волинянин, який 30 серпня уклав шлюб з 19-річною дівчиною з інвалідністю II групи з дитинства.

Для них передбачене покарання за тією ж статтею Кримінального кодексу. ■

Погляд

Ніна КОСТРУБА, позаштатний кореспондент газети «Волинь»

Закохалася з першого разу, АЛЕ...

Про озеро Світязь захоплено розповідають відпочивальники, зізнаються, що той, хто хоч раз там побував, неодмінно шукатиме можливість відвідати ще раз. І я хочу поділитися з вами, шановні читачі «Волині», своїми враженнями про мальовниче озеро, бо, проживши немало літ, тільки наприкінці цьогорічного останнього літнього місяця вперше відвідала цей мальовничий куточок нашого краю і закохалася в нього одразу

Проте моє перше АЛЕ проявилось вже, проїжджаючи селом Світязь. Я звернула увагу на будівлі, що видніються неподалік траси, і втрачають своє жовте забарвлення. Виявляється, що це – ще у недалекому минулому – діючі корпуси дитячого табору «Чайка», що був заснований понад 60 років тому і знаходився у підпорядкуванні профспілки охорони здоров'я Волині. Нині не діючий. А як приємно було раніше читати: «Різноранні флора і фауна живого лісу мирно співіснують із доглянутими газонами, квітниками, декоративними альтанками, спортивними та культурно-розважальними об'єктами – це все в дитячому таборі «Чайка».

Ще якихось 7 хвилин їзди лісовим масивом, і... наша кінцева зупинка – «Турбаза». Для тих, хто неодноразово побував на Світязі, немає нічого дивного, а мене щонайперше вразила незвична тиша і хвилюючі аромати дубів, сосен, беріз... Навіть не було чути голосів птахів і знову АЛЕ... Шукаючи уже пішохідний маршрут подальшого руху, звертаю увагу на вицвілу стіну паркану невідомого господаря, що позаростала бур'янами, весь у вибоїнах клаптик дороги від центральної траси і, як не дивно, кимось просто викинуті пластмасові пляшки, обгортки з-під морозива, пакетики... Здається, що мальовничий куточок поліського краю, де природа наповнена цілющими пахощами лісових насаджень, такого безгосподарного стану не пробачить.

Але двоповерховий дерев'яний будиночок журналіста, в якому мали зупинитися, 100-відсотково підняв нам настрої. Чисто, гарно, затишно... Поспішаю чимскоріш до озера, тим більше – погода, як на замовлення. Ось і він – Світязь, який славиться кришталевими чистими водами. Як відомо, в їх складі міститься срібло. Хто купався в озері, то неодмінно відчув, як шкіра стає еластичною і м'якою. Якось почула, що навіть дерматологи часто прописують своїм пацієнтам тут відпочинку. Недивно, адже вода – настільки прозора і приємна на дотик.

Вдаліні вабить око острівця, здається, що він – зовсім недалеко, але це понад два кілометри. Тут господарюють птахи, хоча й відпочивальники можуть побачити цей куточок, замовивши відповідний водний транспорт. А ще до послуг бажаючих – лежачки, човни, катамарани. За відповідну ціну навіть можна помандрувати на парусній яхті.

Безсумнівно, туристичних баз на берегах Світязя виросло, як грибів після дощу. Адже господарі мають від того певний зиск і роблять приємним відпочинок для усіх бажаючих. Але знову АЛЕ... Мене вразив не дуже привабливий куточок закинутих будівель, де колись, ймовірно, вирувало життя. Поспішаючи до цілющої водички, всього за кілька метрів, в голові «йокнуло»: «Боже, що ж це за «Світязький Чорнобиль»? За здогадками від побаченого міркую, що тут діяли будинок культури, їдальня, спальні корпуси, церквочка-капличка, невеличкі дерев'яні котеджі (зараз – украй занедбані, а це ж чиясь власність), спортивні споруди... Від часу та природних умов все потихеньку руйнується, а кому це на користь – знак питання.

І насамкінець – без АЛЕ, а про світязькі пончики-пампухи, без яких ніхто не вертався з озера, не посмакувавши ними під час відпочинку. На так званій зупинці, де колись була автостанція (зберігши вагончик із промовистою назвою), розмістився невеличкий «базарчик» із трьох столиків, на яких красувалися запашні пончики з різними начинками. Поласувати ними було немало бажаючих. А я дивуюся ціні, адже саме тут аж на 15, а то й на 25 гривень вона – нижча. Коли на центральному пляжі цей смаколик можна придбати за 50–60 грн., то тут – 35. Цікавлюся, чому так? Продавчиня, приємна жіночка, відповідає: «Все треба робити за совістю. Я розумію і мам, які хочуть купити своїй дитині здобу, і старших людей, у яких – невеличкі пенсії і які зібрали кошти на відпочинок. Мені приємно, що люди у мене купують, дякують, і на душі – спокійно».

Можливо, хтось скаже чи подумав: війна, і відпочинок – не на часі. Але на зло ворогам ми живемо, радіємо кожному прожитому дню і твердо віримо у нашу Перемогу. ■

Пульс тижня

Ківерцівщиною прокотилась хвиля крадіжок – загинула людина

Зловмисників затримали, тепер їм світить до 8 років за ґратами

Соломія МУЗИЧКО

Нещодавно до поліції звернулася 52-річна жителька Ківерцівської громади та повідомила, що невідомі, пошкодивши вікно її магазину, проникли в приміщення та вкрали товар. До пошуків зловмисників залучили спеціалістів кінологічного центру ГУНП зі службовим собакою.

Співробітники кримінальної поліції оперативно встановили, що злочин скоїли односельці заявниці – чоловіки 23-х та 32-х років. Обоє правопорушників затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Майже все викрадене майно загальною вартістю 20 тисяч гривень правоохоронці вилучили.

За фактом крадіжки, вчиненої в умовах воєнного стану, слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України. Після оголошення затриманим підозри вирішуватиметься питання про обрання їм запобіжного заходу.

Ще один випадок крадіжки, цього разу автомобіля, призвів до загибелі людини. 53-річний мешканець Ківерцівської громади, викравши автомобіль Renault Laguna у 55-річної односельчанки, допустив зіткнення з автомобілем Toyota на автодорозі у селі Жабка Луцького району. Внаслідок цього транспортний засіб перекинувся та зіткнувся з автомобілем Volkswagen. 63-річний водій Volkswagen загинув на місці, 56-річний пасажир автівки отримав тілесні ушкодження.

Зловмисника затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Поліцейські внесли відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 2 ст. 286 та ч. 1 ст. 289 Кримінального кодексу України. Йдеться про порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, що спричинили смерть потерпілого та незаконне заволодіння транспортним засобом.

За скоєні злочини чоловікові загрожує до 8 років позбавлення волі. ■

Пенсіонер зустрів патрульних пострілом із рушниці

Інцидент трапився у селі Зміїнець Луцького району. За фактом посягання на життя правоохоронця внесено слідчі відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст. 348 Кримінального кодексу України

Соломія МУЗИЧКО

На лінію «102» надійшло повідомлення про те, що хворий сусід тривалий час не виходить на вулицю. Для з'ясування обставин на місце вирушив наряд управління патрульної поліції. Коли правоохоронці підійшли до вказаного будинку, чоловік вистрілив по них із мисливської рушниці.

Із залученням бійців спецпідрозділу КОРД зловмисника затримали. Це – місцевий житель, пенсіонер. Ніхто із поліцейських не постраждав. Мисливську рушницю правоохоронці вилучили. Її направили на дослідження у Волинський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України. Чоловіка затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Нині вирішується питання про оголошення йому підозри у вчиненні інкримінованого злочину та обрання запобіжного заходу. ■

3 прифронтового міста Покровська Донецької області за місяць вдалося евакуювати понад 20 000 людей, зокрема 3000 дітей, повідомив очільник Донецької обласної військової адміністрації Вадим Філашкін. У Покровській громаді ще залишаються 35 000 людей (з них – 1 600 дітей), а в місті – 24 500 людей (929 дітей). До великої війни в місті проживали понад 80 тисяч людей (з них – 13 тисяч дітей).

Гаряча тема

Волинь не бомблять, а вона – у вогні!

Ситуація з пожежами в екосистемах Волині залишається украй напруженою. Лісівники чергують цілодобово, щоб гасити точкові загоряння. Лише з 2-го до 8-го вересня вогнеборці ліквідували 100 пожеж на площі понад 97 гектарів: 40 – у Луцькому, 44 – у Ковельському, 9 – у Володимирському, 7 – у Камінь-Каширському районах

Любомира НАТИНКА

За цей період рятувальникам довелося боротися з лісовими пожежами, ліквідовувати загоряння сухої рослинності та чагарників, а також – сміття на відкритій території.

Перша цього року на Волині лісова пожежа виникла неподалік села Яромель Луцького району. Займання розповсюдилося орієнтовно на 25 гектарів. Для ліквідації вогню територія була оборона на окремі сектори, здійснювалося гасіння по периметру. На місці події працювали майже півсотні рятувальників із міст Ківерці, Луцьк, Рожище та селища Маневичі. Було залучено 5 одиниць основної пожежної техніки та пожежні команди лісових господарств. Роботу ускладнювали суха спекотна погода та велика кількість торф'яників, що тліють і продовжують горіти.

Болотиста місцевість є важкодоступною для пожежної техніки – саме в таких ситуаціях найбільш гостро відчувається потреба в якісній лісовій дорожній

Ситуація з пожежами в екосистемах – украй напружена.

інфраструктурі. Внаслідок масштабної пожежі постраждали звірі. На даний час ліквідовано загоряння лісу на 7 га, залишилося 18 га. Зі слів рятувальників, ситуація – контрольована. Усі

полум'я на ліс додатково залучили сили та засоби 1-ї, 2-ї, 3-ї та 13-ї пожежно-рятувальних частин, а також – співробітників оперативного-координаційного центру ГУ ДСНС в області.

Роботу пожежників ускладнює суха спекотна погода

факти вказують, що причина її виникнення – зумисний підпал, продуманий, оскільки пожежа виникла в глибині лісу, куди зазвичай люди просто так не можуть дістатися.

На території Колківської громади, поблизу сіл Годомичі та Старосілля Луцького району, горіли суха трава та чагарники. Площа загоряння становила близько 10 га. До місця події було направлено місцеву пожежну охорону селища Колки та підрозділ Ківерцівського державного лісового господарства. Через загрозу поширення

7 вересня працівники ДСНС гасили лісову пожежу поблизу села Ветли на Любешівщині. На місце події прибули рятувальники 23-го ДПРП цього села, 8-ї ДПРЧ м. Камінь-Каширський та 12-ї ДПРЧ селища Любешів. Також працювала техніка лісівників, воєнізована пожежна охорона села Дольськ, а ще – працівники прикордонної служби. Площа пожежі охопила близько 10 га.

Майже в усіх випадках до займання призвела людська недбалість.

На минулому тижні співробітники ДСНС області ра-

Кримінал

Затримали підозрюваного у нападі на військового ТЦК

Зловмиснику загрожує до 15 років ув'язнення або довічне позбавлення волі

Соломія МУЗИЧКО

Інцидент трапився вночі, 27 серпня, під час комендантської години в обласному центрі Волині. Невідомий відкрив вогонь по військовослужбовцях, які на посту несли службу з охорони режимного об'єкта. Військові відкрили вогонь у відповідь.

Внаслідок стрілянини одного військовослужбовця було поранено, він був госпіталізований. Після перестрілки невідомий втік.

Провівши низку заходів, оперативники, спільно зі слідчими та співробітниками кримінального аналі-

Поліцейські затримали чоловіка, який у Луцьку стріляв із рушниці по військових.

За серпень 2024 року до загального фонду державного бюджету України надійшло 387,4 млрд грн., більшість з них – 228,1 млрд грн – це грантова допомога США та ЄС.

За оцінками Мінекономіки, у першому півріччі 2024 року економіка України зросла на 4,1%. Нацбанк України наприкінці липня поліпшив прогноз зростання ВВП на цей рік – із 3% до 3,7%.

Сили оборони України у серпні збільшили застосування FPV-дронів у зоні бойових дій на 25% порівняно з червнем, повідомив командувач Сил безпілотних систем Вадим Сухаревський.

зом із екологами склали 32 протоколи за фактами спалювання сухої рослинності.

У селі Княгининок рятувальники 2-ї ДПРЧ ліквідували загоряння сухої рослинності на площі 1 га. Причини виникнення пожежі – дії громадянки Харчук М.

Близько опівночі за межами населеного пункту Підгайці рятувальники 2-ї та 1-ї ДПРЧ міста Луцька, за допомогою підручних засобів ліквідували загоряння сухої рослинності на площі 2,5 га.

У Луцькому районі на території садового товариства опіки ніг отримала жінка (1957 р. н.), яка спалювала суху рослинність. Вогонь, крім того, перекинувся на господарські приміщення. Внаслідок цього було повністю знищено 2 дерев'яні будівлі, пошкоджений металевий контейнер та знищено речі домашнього вжитку, які були в ньому. На порушницю складено протокол про адміністративне правопорушення за ст. 175 КУпАП.

Не обійшлося й без людських жертв. У Любомльській громаді на пожежі, де горіли чагарники й суха рослинність, виявлено тіло літнього чоловіка (1961 р. н.). Ймовірна причина пожежі – необережне поводження загиблого з вогнем.

Рятувальники вкотре нагадують громадянам про заборону спалювання сухої рослинності, а також – про адміністративну відповідальність і штраф, який, відповідно до статті 77-1 КУпАП, становить від 3060 до 6120 грн. Такі дії несуть загрозу навколишньому середовищу та становлять небезпеку для життя людей.

По всіх інших випадках пожеж матеріали направлені до поліції для встановлення причетних осіб та притягнення їх до відповідальності. ■

■ На лінії вогню

Андрій Борис майже 40 років тому мав першу «війну» з росіянами

Фото з архіву Андрія БОРИСА.

Андрій Борис вірить у нашу Перемогу!

Закінчення.
Початок – на с. 1

Алла ЛІСОВА, Ігор ЛІСОВИЙ

Я МРІЯВ СТАТИ ВІЙСЬКОВИМ – І НИМ СТАВ

– Після закінчення школи вирішив вступати у Київський інститут інженерів цивільної авіації. Я наполягав, щоб екзамен з фізики в мене приймали українською мовою, а викладач все цідив крізь зуби «разгаваривайте на нормальному мові». Я відмовився. Він поставив мені трійку, хоча в школі я мав тверде «п'ять» із фізики. За кількістю набраних балів у Київ через цього «педагога» не дотягнув, але був зарахований у Кіровоградське вище льотне училище цивільної авіації на спеціальність «Управління повітряним рухом».

Далі – строкова служба (більше року) у радянській армії, після чого закінчив навчальний заклад вже у 1992 році у ранзі так званого віль-

«Командире, я воюю за Україну, свою землю, батьків, родину. Але як це поєднати з тим, що хтось втік у Європу, Канаду, США і там сидить на «соціалці», а я змушений захищати його будинок, старих батьків і родичів?»

ного випуску. Нас агітували тоді на роботу у росію, але я відмовився, приїхав додому і почав займатися підприємницькою діяльністю.

– Тато ваш–головний механік автотранспортного підприємства, мама – фінансист. А що спонукало юнака відразу йти у льотчики?

– Сам так постановив – і реалізував юнацьку мрію.

– Чим запам'яталися шкільні роки, які скерували вас на військову службу?

– Навчався у Нововолинській школі №2. Любив усі предмети – точні, гуманітарні, вони якимось рівномірно мені давалися. Дуже про нас всіх піклувалася тодішня

директорка Софія Леонтиївна Солтис, завжди з цікавинкою були уроки географії, історії. Багато нового, захоплюючого було у викладанні багатьох педагогів, зокрема, Миколи Романовича Карпця, Миколи Івановича Квятковського, Юрія Костянтиновича Мороза. Вони багато чого навчили й дали найцінніші життєві настанови.

– Як війна ввійшла у вашу родину?

– За три дні до 24 лютого 2022 року я підписав контракт на військову службу з тоді ще 100-ю бригадою територіальної оборони.

Тому з її початком активної доформовували свій батальйон, проводили навчання, тренувалися на полігоні. І невдовзі заступили на бойове чергування з охорони нашого кордону на півночі Волині. Дружина Людмила Богданівна, дочки Ярослава, Ангеліна, син Данило, тато Григорій Петрович, родина, наскільки це можливо було, зі зовнішнім спокоєм і внутрішніми переживаннями, сприйняли все.

З березня 2023 року бригада була передислокована на схід у гарячі зони бойових дій.

«ХТО МАЄ ЗАХИЩАТИ РОДИНУ ТИХ, ХТО ВТІК ЗА КОРДОН?»

– Чи пам'ятаю перший бій, – перепитує Андрій. – Ми відазу потрапили під Лиман у так званий, вже знаменитий нашими вдалими діями, Сербський ліс. А тут – постійні ворожі обстріли. Треба відстояти позиції а, при можливості, і контра-

такувати й відбити метри своєї землі. І нам це вдавалося робити.

– Рота – це майже сотня бійців, командирів, молодих, старших людей. Це – сто долів на війні...

– Я як командир роти, часто виконую роль посередника між ними і комбатом. Потрібно поєднувати статутні вимоги і чисто людські стосунки. Головне – завжди треба бути людиною. Вважаю, що мені це вдавалося, бо, крім цієї поважної офіцерської нагороди «Срібний хрест», удостоєний відзнаки за бої біля Лимуна і утримання цієї території, медалі командувача військ територіальної оборони «Щит сил ТРО».

Горджуся, що племінник Святослав, молодий нововолинець, у лавах ЗСУ став на захист держави, кілька днів тому отримав звання молодшого лейтенанта. В мої обов'язки також входить вирішення багатьох питань, в тому числі господарських. Відразу зауважу: не вірте чуткам, що в армії голодують. Це все «казки». Є одяг, продукти, боекомплект. Не вистачає тільки особового складу.

А ще до мене часто звертаються ветерани і молоде поповнення з таким запитанням: «Командире, я воюю за Україну, свою землю, батьків, родину. Але як це поєднати з тим, що хтось втік у Європу, Канаду, США і там сидить на «соціалці», а я змушений захищати його будинок, старих батьків і родичів?»

– І яка відповідь командира?

– Хто виїхав, тобто втік, – зробив велику помилку, вчинив, м'яко кажучи, не гарно. На мою думку, їх потрібно позбавляти в Україні права власності на нерухомість, обмежувати в іншому. Простіше – залишити без українського громадянства – і все відразу стане на свої місця.

– Андрію, а ПЕРЕМОГА буде?

– Однозначно, і – за нами. Ми її спільно досягнемо, ми вже всі єдині у досягненні цієї довгоочікуваної миті. Тільки ще більше зорганізуємося – потрібні дрони, все більше, 3 D принтери, сучасні засоби війни й озброєння. ПЕРЕМОЖЕМО! ■

■ Пульс тижня

Волиняни розіграють... танк

До Дня танкових військ «Князівська» бригада з Волині оголосила бригадний конкурс, під час якого розіграє... танк. Умова – правильно визначити, що означає жест танкіста на фото, представленому Службою зв'язків з громадськістю 14-ї Окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Як відомо, 14 вересня – День танкових військ. Із цієї нагоди у 14 – й окремій механізованій бригаді імені князя Романа Великого проводять креативний конкурс: «До цього великого, як і український танк, свята оголошуємо розіграш... танка! Умова проста і цікава: найоригінальніша та, звісно, правильна відповідь у коментарях на запитання: «Що означає жест «Князівського» танкіста на фото?».

Переможця обиратимуть самі танкісти з числа військовослужбовців 14 ОМБр.

Організатори запрошують відвідати сторінку бригади за посиланням та спробувати виграти танк! А хто прагне долучитися до лав сталевих воїнів, може отримати додаткову інформацію за номерами: 068-234-19-68, 093-533-06-16; ■

Чи демонтують пам'ятник радянським воїнам?

Міністерство культури України видало наказ про визнання ще чотирьох пам'яток історії на Волині такими, що не підлягають занесенню до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, об'єктів культурної спадщини. В цьому наказі є пам'ятник радянським прикордонникам у Нововолинську

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Тобто, рішення Мінкульту надає право місцевій владі демонтувати цей об'єкт у рамках процесу декомунізації. Розміщений на бульварі Шевченка, майже у центрі міста, він давно вже став об'єктом обговорення щодо його культурної чи ідеологічної цінності. Багато містян схилиються до думки, що на його місці мав би бути монумент на честь Героїв, полеглих в українсько – російській війні. ■

Для ініціативних мешканців шахтарського міста

У Нововолинську офіційно відкрито «Центр активності громадян»

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Місце для простору креативних та ініціативних людей знайшлося у центральній міській бібліотеці.

Тут мешканці громади та внутрішньо переміщені особи можуть збиратися у вільний час, обмінюватися думками, самостійно організовувати заходи та воркшопи.

За підтримки Програми EGAP та Фонду Східна Європа Центр отримав необхідні меблі, ноутбуки, різноманітну техніку.

Тепер кожен, хто виношує цікаві ініціативи чи ідеї для заходів, може туди приходити. Простір відкритий для кожного. ■

■ Хороша новина

На «Ягодині» буде масштабна реконструкція

Кількість смуг руху збільшать удвічі – до 52. Планується, що будівництво завершать до кінця серпня 2025 року

Василь КІТ

Проект USAID «Економічна підтримка України» презентував новий дизайн найбільшого пункту пропуску на кордоні з ЄС «Ягодин», який розробила компанія Miyamoto Ukraine. Реконструкція дасть

змогу збільшити пропускну спроможність для вантажного та пасажирського транспорту щонайменше вдвічі завдяки збільшенню кількості смуг руху з 26 до 52.

У межах роботи проекту USAID на пункті пропуску «Ягодин» планується будувати новий вантажний

термінал, створити додаткові смуги для вантажного транспорту, автобусів та легкових автомобілів, а також звести адміністративні та інженерні споруди.

Наразі через пункт пропуску «Ягодин – Дорогуськ» проїжджають 680 вантажівок та 50 автобусів на добу. Легкові автомобілі на пункт пропуску не пускають через обмежену пропускну здатність та пріоритет для ван-

тажного транспорту.

Тут є можливість організувати до 20 смуг для вантажівок, 12 – для автомобілів, 4 – для автобусів, пропускна спроможність може зрости до 1280 вантажівок, 100 автобусів та 1000 легкових автомобілів на добу.

Пункт пропуску зможе приймати на рік до 3,5 млн осіб, 242 000 автомобілів, 331 200 вантажівок та 31 050 автобусів, що значно сприятиме експорту та економічному відновленню України.

Завершити всі роботи планується до кінця серпня 2025 року. ■

РЕКЛАМА

РОБОТА

РОБОТА НА БУДІВНИЦТВІ

Фірма з продажу агрохімії запрошує на роботу: нач. складу; вантажника. Контактний телефон 050 532 93 93.

Запрошуємо на роботу на нове будівництво у Нововолинську та Луцьку мулярів, бетонярів, арматурників, електрозварників, теслярів, монтажників, підсобних робітників. Гідна щотижнева оплата праці. Деталі за тел. 067 010 1200

Колектив Волинського окружного адміністративного суду висловлює щирі співчуття судді Оксані Орестівні Андрусенко з приводу неоправної втрати – смерті батька –

Ореста Петровича АНДРУСЕНКА,

відомого хірурга-онколога, багаторічного керівника Волинського обласного онкологічного клінічного диспансеру.

З глибоким сумом і скорботою поділяємо Ваше горе та підтримуємо у годину скорботи.

Вічна та Світла Пам'ять...

Незагойна рана

На слова: «Бережи себе!» – син казав: «Як, мамо, вийде. Це ж – війна...»

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ЧОГО ВИ ПЛАЧЕТЕ? ВОЛОДЯ – ЩЕ НА НАВЧАННІ»

Сьогодні, коли сина нема (вже більш як рік минуло з того часу, як обірвалося його життя), мамі Героя хочеться до дрібниць пригадати, яким він був у дитинстві, юності й уже тоді, як дорослим став. Володя ж – найстарший із трьох дітей Вавелюків, а до первістка й ставлення – особливе. Судячи зі слів жінки, хлопчик ріс дуже спокійним і слухняним, клопотів з ним не мала.

– Якось, коли ще був школярем, – розповідає Олена Степанівна, – син утік разом із іншими дітьми з уроків на футбол. Тоді директорка нашої школи казала: «Ніколи б не могла подумати, що Володя може так зробити». Він і священику, настоятелю місцевої церкви, прислужував з малих літ. Після дев'ятирічки вступив у Рівненський технікум економіки та підприємництва. Обрав дуже мирну професію – вивчився на товарознавця. Я ніколи не бачила, щоб Володя сто грамів пив чи курив.

Уже повернувшись із дипломом у рідне село, Володимир Вавелюк працював на Прилісенському торфобрикетному заводі. А коли одружився, то їздив на заробітки у Фінляндію. Мріяв із дружиною Оленою, яка подарувала йому сина Максимка, дім гарний купити.

– В армії Володя не служив, бо за станом здоров'я не брали, – каже жінка. – А у 2022 році добровольцем пішов воювати. То був травень. Як вже мав їхати у військкомат, то ще зайшов до мене – привітав з Днем матері. От тільки про те, що син сам зголосився стати в ряди Збройних Сил України, я дізналася аж тоді, як його не стало. Зразу Володя був на полігоні в Старицах на Львівщині. А далі – шлях на Краматорськ. Тільки те, що він у зоні бойових дій, від мене приховували. Молодший син Ярослав, аби вберегти від хвилювань, говорив: «Чого ви плачете? Володя – ще на навчанні»

Різниця у віці в синів Вавелюків – трошки більше року. Та все ж, як каже Ярослав, Володимир завжди був для нього старшим братом, з якого й брав приклад. Вони були дуже дружні між собою. – Я знав про плани Володи, – пригадує Ярослав. – І коли він перший раз поїхав у військкомат (тоді його, правда, не взяли), то, скажу чесно, спитав, нащо він так робить – добровільно проситься на війну. Відповідь була коротка: «Так треба...».

«ЩЕ НЕ ЗНАЛА ПРО ЗАГИБЕЛЬ СИНА, А СЛІЗОЗИ В ТОЙ ДЕНЬ САМІ КОТИЛИСЬ...»

Оскільки Володимир не служив в армії, то потрапив-

ши на полігон, вперше взяв у руки зброю.

– Автомат був для нього дивиною, як і все, з чого вчився стріляти на полігоні, – розповідає молодший брат. – Володя із захопленням говорив про перші кроки у військовій справі, знаючи, що я зі зброєю – вже сімнадцять років (робота в мене така – працюю в Маневичській виправній колонії). Але це було ще тільки навчання. Коли ж брат потрапив у зону бойових дій, то відчувалося, що там було вже – не до романтики. Хоч про війну він мало розказував, а я в душу не ліз. Ми з ним спілкувалися щодня. Я його завжди просив: «Не можеш зателефонувати – напиши два слова, що в тебе все – нормально». День-два нема вісточки, то сам наби-

Тепер дорога рідних – на кладовище: на знімку – мама Володимира, його сестра й брат.

рав номер Володі. Якось довго не було від нього дзвінка, і от, вже вечірньої пори, він телефонує: «Ти на роботі? – чую його голос. – Вийди на вулицю». Сюрприз такий підготував, не повідомляючи, що приїде.

Спогад про цю, одну з останніх зустрічей із братом – незабутній. Володя приїжджав навіть не у відпустку, а щоб машину відремонтувати – про це домовився на Прилісенському торфобрикетному заводі. Це було зимку. Запам'яталося Ярославові, що падає лапятий сніг – дуже гарно було і в природі, й на душі від такої зустрічі. Говорили брати про все, але найменше – про війну. Тим більше – не про те, як важко на фронті. Хоч дещо таки Ярослав чув від Володимира про ті критичні моменти, коли смерть ходила поряд. Так було, коли ворог влучив у боеприпаси, й вони поча-

На цьому знімку – молода сім'я Вавелюків, коли ще тато був живий, і вони разом мріяли про своє майбутнє.

ли вибухати. Тоді добу хлопці сиділи в посадці й чекали підмоги – їхню машину розбомбило, тож самі не могли вибратися в безпечніше місце.

– А останній раз ми бачилися торік, першого травня, – це вже розповідає мама бійця. – Син приїжджав із побратимами за автомобілем, який мали перегнати на передову. То була справді родина зустрічі, адже з'їхалися тоді в Галузію й ті, хто живе далеко, – навіть із Запорізької області була рідня. Ніхто про це не думав, але сталося так, що попрощалися всі з Володею назавжди. Уночі він поїхав у частину, а через мі-

«Пам'ятаю тільки перші слова, зачитані з офіційного документа про те, що Володя загинув. А далі все було, як у сні...»

сяць його не стало. Першого червня, в четвер, ми з ним ще говорили телефоном. Володя сказав, що йде відпочивати, бо «завтра у нас – виїзд». «Бережи себе!» – повторила слова, які не раз говорила йому. А він відповів: «Як, мамо, вийде. Це ж – війна...». То був його останній виїзд на позицію. Впродовж року мені було важко на душі. А в той день, 2-го червня, як син загинув, я ще й не знала про чорне горе, та слізьми чомусь самі котилися. І от ввечері, чую, хтось прийшов. То були працівники військкомату. Пам'ятаю тільки перші слова, зачитані з офіційного документа про те, що Володя загинув. А далі все було, як у сні... О другій годині дня його життя обірвалося.

Хоронили Володимира Вавелюка 5-го червня – тіло Героя привезли у рідне село його побратими.

Пережите жінкою зрозуміє кожна мати, яка втратила на цій кривавій війні свою дитину. Це – незагойна рана на все життя. Олена Степанівна з болем каже, що вже більше року минуло, як загинув син, а номер його телефону й досі – в її мобільному, – рука не піднімається видалити його. Як каже жінка, вона живе, «бо треба жити, хоч все валиться з рук від думки, що вже ніколи не побачить сина». Втішена, коли Володя їй присниться. Щоправда, у снах він приходить до неї чомусь лише дитиною. А дорога в матері тепер одна – на кладовище, до рідної могили.

«Я НЕ ЗНАЮ, ЧИ Є В АРИФМЕТИЦІ ТАКЕ ЧИСЛО, ЯКЕ БУЛО Б БІЛЬШЕ МОЄЇ ЛЮБОВІ ДО ТЕБЕ!»

Про те, яким був Володимир Вавелюк, ми говорили не тільки з його матір'ю і молодшим братом. До розмови долучалася й сестра Катерина, котра, за її словами, завжди відчувала турботу Володі, який був старшим від неї на сім років. Тож завдяки нашому спілкуванню вималюювався, якщо можна так висловитися, колективний портрет молодого чоловіка

– воїна-Героя. Але він був би далеко неповний, якби в цій публікації своє слово про коханого чоловіка, турботливого тата не сказала дружина Володимира – Олена. І хоч обставини склалися так, що під час відрядження в Галузію ми не змогли з нею зустрітися, виручила телефонна розмова...

Олена також – із Галузії. Їй було вісімнадцять, Володимиру – двадцять три, коли вони одружилися.

– Відразу після весілля ми винаймали житло, – розповідає молода вдова. – Але коли народився син, то хотілося мати свій куток, аби не сталося так, що в якийсь момент господар квартири попросить звільнити її, і довелося б переїжджати на нове місце. І тоді ми з Володею купили стареньку, маленьку хатину, де – одна кімнатка й кухня. На більше в нас тоді коштів не було. Думка ж про гарний будинок не покидала. Тож, залишаючи сина Максимка на моїх батьків, їздили разом із чоловіком у Фінляндію – працювали на полях, фермах, щоб заробити грошей на свій дім.

Коли зайшла мова про те, чи вдається жінці самій здійснити цю – її й чоловікову – мрію, Олена сказала: – Я зроблю все можливе й неможливе, щоб це збулося...

З дружиною Володимира мені було легко говорити, бо вже багато почула про нього, спілкуючись із його ріднею. Знала, що він писав вірші, серед яких є поетичні рядки та про ту їхню маленьку хатинку, за якою він сумує, коли – не вдома, і про тих «хлопців та дівчат, що полягли в бою», написані ним на війні. І коли про це говорили, то Олена сказала:

– Мій коханий склав чимало віршів, які присвятив мені. Він писав на різні теми, а найбільше – про Україну. Ми з синомкою хочемо вибрати найкращі й видрукувати книжку. Новині побратими просили, щоб і їм по одному екземпляру дісталось на заглядку про нього...

У день похорону, до речі, побратими Володимира Вавелюка вручили його синові берет морського піхотинця і прапор їхнього підрозділу. Олена з болем пригадувала, як Максимко плакав, коли дізнався про загибель батька, як він згодом облаштував вдома куточок пам'яті, де на видному місці – улюблена світлина тата, нагороди, дорожчі дитині сувеніри – той же берет... А ще вдова сказала:

– Можливо, це здастесь вам трішки дивним, але присутність свого коханого я відчуваю постійно, де б не була, що б не робила. Чоловік – завжди у наших із сином серцях...

Зовсім не дивно таке чути, коли знаєш, що це говорить жінка, котрій чоловік присвятив поетичні рядки, серед яких – і ось ці (ними пані Олена підпилаєся з авторкою публікації): «Я не знаю, чи є в арифметиці таке число, яке було б більше моєї любові до тебе! Я не знаю, чи є в геометрії така фігура, лінії якої були б досконаліші твоїх... Я не знаю, чи є щось у Всесвіті чарівніше за твою посмішку! Але я знаю точно, що ні в одній мові нема слів, щоб висловити моє кохання до тебе!...»

Побачення з Волинню

Тепер тут – рай для рибалок і улюблене місце відпочинку всіх містян

Малий став у Горохові, наче «голуба перлина» серед міста.

А ще вісім років тому територія навколо Смалевого озера в Горохові була заросла густим очеретом, замулене болотяне «царство» відлякувало неприємним запахом... Сьогодні ж ця місцина – яскрава «фішка» міста. Розповідь про те, як вдалося перетворити непривабливу зону на оазу краси, – стане хорошим прикладом для наслідування в інших громадах Волинського краю

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

ЗАНЕДБАТИ НАЖИТЕ РОКАМИ БУЛО Б ГАНЕБНО ДЛЯ КОЖНОГО ГОСПОДАРЯ

– Все зроблене, і те, що робимо зараз та ще зробимо, – потрібне сучасникам і залишиться нашим наступникам, – каже про кожну справу своєї команди, власну втілену ідею чи мрію 48-річний очільник Горохівської міської ради з 26-річним досвідом головування в громаді Віктор Годик. І, як завжди, має рацію, бо на руйнівному тлі війни ще й занедбати нажите роками було б однаково ганебно і для хазяїна власного обійстя, і для господаря міста.

Неподобство

Підручник з української мови накручували з картою України... без Криму

Можливо, Міністр освіти і науки України Оксен Лісовий дасть відповідь на запитання, хто «проштовхнув» таку «пропутінську» книгу? Була ж якась комісія, що очінувала її якістю?? Чи просто її учасники випили могорич – і розійшлися?

Василина СМЕТАНА

У рекомендованому Міносвіті і виданому 2024 року за рахунок державних коштів підручнику з української мови для 7 класу авторства Анастасії Онатій та Тараса Ткачука виявили карту України без Кримського півострова.

Вісім років тому гордістю горохівчан стала невелика водойма в центрі міста, неподалік міської автостанції. Офіційно її називають Малим ставом, величають і Смалевим озером, а краєзнавці з гордістю переповідають, що ще у XVIII столітті берегами тієї мальовничої штучної водойми прогулювалася тодішня еліта – нащадки з графської династії Стройновських. Щоб повернути бодяй частинку деревної й по-своєму романтичної історії із віків у сьогодення, у 2016 році Віктор Годик вирішив відновити водойму, звівши, на сучасний лад. Хтось вірив, а хтось – ні в те, що чимале болото з очеретяним «гаєм» може стати чимось іншим. Однак скептиків, мабуть, меншало з кожним днем, як наприкінці березня на бере-

зі з ранку до вечора «закипіла» робота. – Маю багато планів щодо облаштування цієї місцини, щоб вона стала окрасою Горохова й улюбленим місцем відпочинку дорослих і дітей, – відповідав тоді мер на численні запитання преси й громадськості.

«А ТАКИХ ДЕРЕВ, ЯК У СКВЕРІ НА БЕРЕЗІ, НЕМА Ї НА ВОЛИНІ»

Уже в минулому дні «чорної» роботи, в які на очах у міста канув у Лету густий очерет, болотяний сморід й осоружна багнюка. З трьох встановлених свердловин чиста водиця швидко заповнила своє місце, а в ній на радість рибалкам забилися мальки амура, карасиків і коропів. Доки рибка обживалася,

Про це першою повідомила літературна критикиня, книжкова оглядачка Тетяна Гонченко у своєму телеграм-каналі «Непозбувний книгочитун». «Вгадайте, звідки ця карта України без Криму? У шкільних підручниках з української мови для 7 класу (авт. Онатій А. В., Ткачук Т. П.). Це надруковано поряд із текстом гімну України. Переконайтеся можна в електронній версії на сайті Інституту модернізації змісту освіти (і паперові підручники з такою мапою уже розвезли по школах. – Ред.). Надруко-

вані ці підручники в 2024 році. Рекомендовані Міністерством освіти і науки України», – зазначила вона.

Після появи допису співторка підручника Анастасія Онатій заявила, що карта України без Криму з'явилася у посібнику «через прикру неуважність», й запропонувала колегам-освітянам, які отримають її підручник, організовувати на уроках флешмоб «Домалой Крим».

А, можливо, пані Анастасія має відповіді за цю «прикру неуважність» – і повернути дер-

Першим із птахів на озері почувався господарем лебідь Зевс.

«Як і мріяли, береги у центрі міста «зазвеніли» від купальських пісень, рибальських свят, водохрещенських дійств, організованих мерією. Аж до початку війни...»

ініціатор і виконавці шляхетного задуму з'єднали два бережки бруківкою, встановили вздовж неї оригінальні ліхтарі та лавчини й обсадили ту алею сакурами та іншими екзотичними деревами. На іншому ж березі встановили альтанки для відпочивальників. Свого часу символом озера був лебідь Зевс, якого зимово пори порятував місцевий підприємець Олег Пундик. Навесні він уже плавав водоймою. Люди ж спорудили птаху плавучу хатину, а потому – дерев'яний дім. До 30-річчя Дня Незалежності України на березі ставка Віктор Годик і його команда заклали новий сквер із 30-ти яблунь, вишеньок, клена, сакур, тюльпанових дерев, магнолій, ялин... Потому встановили другий у місті фонтан із фігурами крилатих коней, якому позаздрить і Луцьк, та крилою частя, вилучене з 84 кінських підків, вік яких сягає в глибину XVII–XX століть.

Як і мріяли, береги у центрі міста «зазвеніли» від купальських пісень, рибальських свят, водохрещенських дійств, організованих мерією. Аж до початку війни... – Якоби не війна, то навколо «голубої перлини» Горохова вже були б спортивні майданчики, бігові дорожки, вербова алея, місток для «моржів», – розповідає Віктор Годик про поки що нездійсненні плани. І авторитетно додає: «Все зробимо. Тільки б повернулися додому всі, кого чекаємо з фронтів...».

«МАЛЬОВНИЧІ МІСЦЯ СВОЄЮ КРАСОЮ ПРОСЯТЬ ДОГЛЯДУ»

– Доки боронимо Україну й проводимо останню земною дорогою загиблих Героїв, веселощі – не до душі, – загадує Віктор Леонідович добрим словом воїнів-земляків і, разом із працівниками й депутатами міської ради, керівниками установ і організацій, забезпечує життєдіяльність Горохова та лад у громаді.

Нещодавно й на березі Смалевої водойми знову запрацював бульдозер, бо вкрай треба було

Крим – це Україна. Але не для авторів підручника з «Української мови».

жаві кошти за виготовлення цього провокативного підручника. Тоді завжди буде «уважною». Р.С. Міністр освіти і науки Оксен Лісовий повідомив, що підручники з української мови для 7 класу, де карта України зображена без Криму, відкликують зі шкіль, передруковують і повторно доставлять до навчальних закладів.

■ Знай наших!

«Коли тренуєшся, а над тобою летять ракети...»

Та навіть попри це українські паралімпійці довели, що вони – одні з найкращих на планеті

Леся КВІТКА

Усього українці виграли 82 медалі: 22 золоті, 28 срібних та 32 бронзові. «Синьо-жовта» команда посіла 7-ме місце у медальному заліку. А за загальною кількістю медалей українська команда увійшла до п'ятірки найкращих – більше взяли: Китай (220), Великобританія (124), США (105), Бразилія (89).

Приємно, що внесли свою лепту у загальну медальну скарбничку збірної України і волинняни. «Бронзу» та «срібло» в Парижі вибороли представники Ковельщини Марина Мажула і Юрій Бабинець.

7 вересня спортсмен із Ковеля, 29-річний Юрій Бабинець, завоював почесне третє місце на Паралімпійських іграх – 2024.

Юрій здобув свою першу в кар'єрі нагороду Паралімпіади з паверліфтингу у ваговій категорії до 88 кг, «підкоривши» 214 кг. «Я дуже щасливий, – прокоментував спортсмен здобуття медалі в ексклюзивному коментарі для «Суспільного Спорт». – Це – перша моя паралімпійська нагорода. Емоції переповнюють. Хотілося б подякувати свій сім'ї та тренерам, вони підтримують увесь цей шлях. Завдяки їм я тут. Ми спершу боролися за третє місце, і коли побачили, що я гарантовано буду третім – боролися за «срібло». Не зарахували, бо спроба була справді важкою. Я вперше пішов на таку вагу, це був мій найкращий результат. Максимально виклався».

Медаль Бабинця є пер-

Фото Центру з фізичної культури та спорту осіб з інвалідністю «Інваспорт».

Це – перша медаль в історії України у чоловічому паверліфтингу на Паралімпійських іграх.

Спортсменка обійшла німкеню та фінішувала другою.

«Хотілося б подякувати свій сім'ї та тренерам, вони підтримують увесь цей шлях.»

шою в історії України у чоловічому паверліфтингу на Паралімпійських іграх. Перед цим українці виборювали нагороди лише на жіночих турнірах.

Участь у Паралімпіаді Юрій Бабинець бере вдруге. Він – 2-разовий призер чемпіонатів світу та бронзовий медаліст Євро у командному паверліфтингу.

Веслувальниця з Ратнівщини, 41-річна **Марина Мажула**, принесла другу медаль Паралімпіади для Волині.

8 вересня, у фінальний

ПІДСУМКОВИЙ МЕДАЛЬНИЙ ЗАЛІК ПАРАЛІМПІАДИ-2024:					
№	Команда	З	Б	С	Всього
1.	Китай	94	76	50	220
2.	Велика Британія	49	44	31	124
3.	США	36	42	27	105
4.	Нідерланди	27	17	12	56
5.	Бразилія	25	26	38	89
6.	Італія	24	15	32	71
7.	УКРАЇНА	22	28	32	82
8.	Франція	19	28	28	75
9.	Австралія	18	17	28	63
10.	Японія	14	10	17	41...

день ігор, вона у пара каное обійшла найближчу суперницю – уродженку Німеччини та фінішувала другою з результатом 52,87 с, здобувши «срібло». Спортсменка поступилась лише представниці Чилі однією секундою.

Юрій Бабинець: «Я – дуже щасливий. Емоції переповнюють».

Марина Мажула: «Це – моя друга Паралімпіада, тож я була готова як емоційно, так і фізично».

■ Пульс тижня

15-річний мотоцикліст збив на смерть 71-річну пішохідку

Аварія сталася 2 вересня, близько 21 години, у селі Шкроби Сереховичівської громади

Любов ВОЛИНЮК

Неповнолітній водій, керуючи мотоциклом «Viper», не врахував дорожньої обстановки та не вибрав безпечної швидкості руху, внаслідок чого наїхав на 71-річну пішохідку. Жінка від отриманих травм загинула на місці події.

Окрім цього, численні тілесні ушкодження отримав й сам водій двоколісного, його госпіталізували до лікарні. 16-річного пасажера мотоцикла після надання медичної допомоги відпустили додому. ■

За домашнє насильство отримав рік обмеження волі

Прокурори Ковельської окружної прокуратури підтримали публічне обвинувачення у кримінальному провадженні про вчинення 44-річним жителем села Білашів Ковельського району домашнього насильства

Любов ВОЛИНЮК

Встановлено, що тричі судимий за крадіжки чоловік, котрого неодноразово притягували до адміністративної відповідальності й за вчинення домашнього насильства, систематично ображав і принижував колишню дружину, з якою проживає в одній хаті.

Суддя Ковельського міськрайонного суду Тетяна Денисюк визнала його винуватим у вчиненні цього правопорушення та призначила покарання у виді одного року обмеження волі.

Відтак домашній тиран відбуватиме покарання у виправному центрі. ■

ни Мажули стала 80-ю для України на Паралімпіаді-2024 у Парижі. Цей вид спорту також є 10-м, ювілейним, у якому Україна здобула медаль на Іграх.

«Це – моя друга Паралімпіада, тож я була готова як емоційно, так і фізично. У Парижі я виклалася на всю, була більш підготовлена. Звичайно, шлях до медалі був не легким. Коли ти трену-

єшся і над тобою летять ракети...Або бомблять Дніпро, а ти знаходишся на воді й під час тренувань не знаєш, що тобі робити – вибачте, але це була найважча підготовка, яка могла бути», – поділилася Марина.

Спортсменка – п'ятиразова чемпіонка світу з паравеслування на байдарках та дворазова переможниця європейської першості. ■

■ Визнання

10-річного волонтера нагородили архієрейською нагородою

Юний парафіянин храму Покрови Пресвятої Богородиці Михайло Мельник із села Велимче зібрав близько 70 тисяч гривень на два дрони для воїнів 14-ї окремої механізованої бригади ЗСУ

Леся КВІТКА

Волонтерський намір хлопця підтримав настоятель церкви в цьому селі – священник Дмитро Алій, оголосивши про збір коштів у храмі. Віряни активно до нього долучилися, й за тиждень була необхідна сума.

«Отримували перекази й з-за кордону, адже вихідці з Велимча живуть у Бельгії, Німеччині, Англії, США, і вони дуже сприяли таким починам», – розповів душпастир.

Збір на дрони – не перший для волонтера Михайлика. Школяр усіляко підтримує

Велику роль відіграє виховання та прищеплена любов до своєї держави.

військових та ініціює нові заходи.

«Раніше він збирав нашім захисникам на турнікети, медичні засоби тощо. Відмовлявся від смаколиків, які можна придбати в магазині, натомість кожну гривню беріг для воїнів. Я вважаю, що не малу роль відіграло виховання,

прищеплена любов до своєї держави», – каже панотець.

Аби відзначити ці старання, отець Дмитро вирішив привезти Михайлика до митрополита Луцького і Волинського Михаїла, щоб його благословити.

«Архієрей радісно зустрів хлопця. Вони гарно поспі-

кувалися, й Михайло отримав відзнаку від архіпастира за свою благодійність. Дуже хочу, щоб інші бачили це і брали приклад. Україна живе в нашій молоді, в нашому майбутньому», – розповідає священник.

На цій ніві Михайлик став проявляти себе після героїчної загибелі на Харківському напрямку у вересні 2022-го жителя села Велимче Володимира Редьковича.

«Він дуже його поважав і любив. Знав, що захисник воював із 2014 року. Після смерті Володимира хлопець сказав, що хоче допомогти врятувати нашу країну», – додає панотець.

Священник розповів, що збори коштів відбуваються різними шляхами, зокрема, під час проведення усіляких лотерей. Парафіянки випікають солодощі та влаштовують акції, таким чином допомагають Збройним силам України.

«Ми знову оголосили збір – на автомобіль для нашого односельчанина, воїна 14-ї бригади, який виконує бойове завдання на Курському напрямку», – говорить Дмитро Алій. ■

■ Се ля ві

Нелегально потрапити за кордон ухилянтам не вдалося

Прикордонники Волинського загону припинили дві спроби незаконного перетину державного рубежу

Любов ВОЛИНЮК

42-річного жителя Київщини, в результаті тривалого пошуку, виявив прикордонний наряд відділу «Рівне». Під час руху чоловік потрапив у об'єкти камери. Прикордонники одразу вирушили на цей напрямок шукати ймовірного порушника, який кризь лісові хащі йшов у бік держрубежу. Через кілька годин наряд затримав горе-мандрівника за кілька метрів до українсько-польського кордону.

Ще одного відчайдуха, котрий планував незаконно потрапити за кордон,

затримали на Ратнівщині. Прикордонники завчасно отримали інформацію про можливе правопорушення та розпочали пошук невідомої особи. Виявивши зловмисника, охоронці держрубежу з'ясували, що порушником є мешканець Полтавщини, 1980 року народження. Чоловік зізнався, що мав намір нелегально дістатися сусідньої держави.

На обох затриманих прикордонники склали адміністративні документи за ст. 204-1 КУпАП «Незаконно перетинання або спроба незаконного перетинання державного кордону України». Міру покарання визначить суд. ■

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Безпілотник «Пацюк» і багато іншого спорядження – для захисників

Про чергову поїздку на фронт розповіла на своїй офіційній фейсбук-сторінці начальниця Камінь-Каширської РВА Ольга Ващук

Богдана КАТЕРИНЧУК

«Удні страшних трагедій в думках і на устах – одне: «Війна триває». Тому головне – допомога та ще раз допомога захисникам. Формат візитів туди, де гаряче, не змінився, як і склад команди, що вправно організовує увесь процес», – констатує Ольга Петрівна.

Спільно з керівниками органів місцевого самоврядування, підприємницьким

Літаючий «Пацюк» стане в нагоді нашим землякам-розвідникам.

активом району, цього разу камінь-каширці привезли для наших бійців пікапи, квадрокоптери Mavic 3T і батареї до них, засоби радіоелектронної боротьби, антени, безпілотник «Пацюк» і багато іншого спорядження,

Головне – допомога та ще раз допомога захисникам.

необхідного в бою. На зворотний шлях вони забрали

те, що потрібно поставити на «ноги» для подальшого виконання завдань за призначенням, – знищення ворога.

«Ми маємо консолідувати зусилля, щоб полегшити боротьбу наших захисників і захисниць. Дякую колективам підприємств, установ та організацій... Ви – найкращі. Пишаюся», – емоційно звертається Ольга Ващук до кожного керівника та працівника, до всіх, хто долучається

до важливої благодійної справи! ■

■ Гарна фішка

Такої зупинки, як у Малій Глуші, нема ніде

Її прикрашають українські воїни

Богдана КАТЕРИНЧУК

Жителька Малої Глуші, що на Любешівщині, Катерина Віліч упродовж двох тижнів наполегливо працювала, аби створити красу на місцевій автобусній зупинці. Допомогала їй у цьому мама. Тож тепер там зображені українські захисники на фоні техніки, моменти боїв – те, чим нині

Тепер автобусна зупинка мимоволі привертає увагу кожного.

живе Україна. А ще всіх, хто проїжджає цією дорогою, що веде до Камінь-Каширського, зустрічає напис: «Доброго вечора, ми з України». Як роз-

повіла сама художниця, вона давно планувала розмалювати цю зупинку. Про це повідомляють на сайті любешівської газети «Нове життя». ■

Катерина Віліч – на фоні своєї роботи.

■ Пульс тижня

До вбивства причетний 60-річний рідний брат

За скоєне чоловікові загрожує від семи до п'ятнадцяти років позбавлення волі

Богдана КАТЕРИНЧУК

Минулої середи до поліції надійшло повідомлення про те, що у власному помешканні з тілесними ушкодженнями виявлено 59-річного жителя Камінь-Каширського району. Виїхавши на вказане місце, правоохоронці зібрали низку речових доказів, опитали ймовірних свідків та встановили, що до вбивства причетний 60-річний рідний брат загиблого, з яким вони проживали разом. Під час конфлікту він завдав йому декілька ударів сокирою по голові, які й призвели до смерті.

У будинку поліцейські виявили та вилучили знаряддя злочину.

Зловмисника затримали в порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Слідчі вже повідомили йому про підозру за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України. Йдеться про умисне вбивство. ■

Водія й трьох пасажирів госпіталізували

6 вересня, близько 9:20, на автодорозі сполученням Луцьк-Маневичі-Любешів-Дольск, поблизу села Велика Яблунька, водій вантажівки Renault Premium зіткнувся з автомобілем AudiA6, який стояв на узбіччі дороги в попутному напрямку

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Внаслідок автопригоди легковик скинуло в кювет. Його 33-річного керманіча й трьох пасажирів – 32-річну жінку та двох малолітніх дітей – госпіталізували. Попередньо встановлено, що обидва водії були тверезі. Поліція з'ясовує усі обставини автопригоди. ■

Жителі Костюхівки мали змогу перевірити стан свого здоров'я

У цьому селі, що на Маневиччині, цими днями працювала пересувна мобільна медична амбулаторія Волинського обласного центру контролю та профілактики хвороб

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Пересувна медична амбулаторія – це автомобіль спеціалізованого призначення, для забезпечення доступу до медичної допомоги людей із віддалених районів і громад. Під час акції «Територія здоров'я» жителі Костюхівки мали змогу перевірити своє здоров'я. В ній взяв участь очільник Маневичької громади Олександр Гаврилюк. Мешканці села могли пройти ультразвукове дослідження щитоподібної залози, зробити електрокардіограму, дослідження крові на рівень цукру, швидкі тести на гепатити В, С та ВІЛ/СНІД, виміряти артеріальний тиск і проконсультуватися у сімейного лікаря та дерматолога.

Медичні працівники проводили майстер-класи з гігієни рук, вимірювання індексу маси тіла. Також акцентували увагу на важливості профілактичних щеплень, правильного харчування, підтримки рухової активності, запобігання інфекційним та неінфекційним захворюванням.

Загалом, під час виїзної акції «Територія здоров'я» у Костюхівці було надано близько 300 послуг. Організатори заходу висловили вдячність старості цього села Оксани Зінчук, директору КНП «Маневичька багатопрофільна лікарня» Олесь Бегалю та працівникам медичної установи.

«А тепер перевіримо скільки цукру у вашій крові»

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp. (Пн-Пт, 10-17)

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорно-зем. Доставка. Надаю послуги мініавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам сіно в тюках та ячмінь. Тел. 098 390 55 59.
- Продам робочого, спокійного коня 11 років та кінний реманент. Ковельський район. Тел. 096 150 78 55.
- Шукаю майстра для ремонту квартири у Луцьку (штукатурити, класти плитку). Тел. 066 171 32 17.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водосток, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 0964224834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений додаток до диплома серія НК №34863904, виданий 02.07.2008 р. Донбаською державною машинобудівною академією на ім'я Ляхова Ганна Юріївна, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким ОМТЦК та СП на ім'я Жук Олег Сергійович, 09.05.1996 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Оніщук Андрій Юрійович, 14.05.1981 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Баланович Анатолій Кирилович, вважати недійсним.
- Загублену картку водія (UAD0000028870002), дійсну до 17.07.2029 р., видану на ім'я Дідух Петро Володимирович, вважати недійсною.
- Загублену картку водія (UAD0000009WH3000), дійсну до 07.09.2027 р., видану на ім'я Дармовіс Михайло Ярославович, вважати недійсною.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким ОМТЦК та СП на ім'я Каравай Дмитро Сергійович, 23.12.1994 року народження, вважати недійсним.

- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Нікітич Дмитро Миколайович, 18.09.1983 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ, виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Ріжко Віталій Іванович, 21.04.1979 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Кондратюк Олександр Васильович, 18.04.1992 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Білоус Микола Миколайович, 22 травня 1984 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Несмянович Андрій Олександрович, 31.12.1985 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного), виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Жук Олександр Миколайович, 25.05.1982 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військовий квиток, виданий Луцьким ОМТЦК та СП на ім'я Пилипюк Юрій Олексійович, 22.10.1987 року народження, вважати недійсним.

■ Редакційний щоденник

«А я хочу до дідуся на руки», – сказав 5-річний Ромчик, побачивши на Алеї слави рідний портрет

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редакторка відділу інформації газети «Волинь»
Леся ВЛАШИНЕЦЬ

... **ЩОХВИЛИННОУ НАДІЄЮ НА ПОВЕРНЕННЯ З ФРОНТУ ДРУГА**

У нас є Друг. Знати його мають за честь чимало людей, бо він – негоноровий. Зазвичай – небагатослівний, з-поміж нас, своїх друзів, цей чоловік вирізняється ще й золотими руками, а в колі кожного добродітного товариства враз стає його душею. Коли розповідає якусь сумну чи веселу історію, сипле анекдотами та приказками, то робить це завше щиро, невимушено, захоплюючи всіх скромністю, ненав'язливо навчаючи життєрадісності. Його людяній вдачі дуже личить цитата Алана Тейлора: «Деякі люди настільки впливають на наше життя, що ми вже не можемо згадати, яким було наше життя до них». При згадці про нього в різних життєвих ситуаціях на думку спадає мораль Елеонори Рузвельт: «Багато людей будуть приходити у ваше життя і йти з нього, але тільки справжні друзі залишать сліди у вашому серці».

Цю розповідь про нашого Друга можна продовжити сторінками красивих слів, та навесні він ділом розповів найважливіше про

Святослав Харків біля пам'ятного банера своєму чоловіку – Михайлу Харківу – разом із сином-воїном Віталієм, невісткою Марією і онуками – Ромчиком та Богданчиком.

себе сам: у свої «за 55» пішов воювати.

«Все добре, служу», – відповів у повідомленні на тривожне запитання: «Як справи?». А через кілька місяців був його перший вихід на «нуль». І відтоді звістку звідти родина й ми чекаємо Божим дивом, благодатною відповіддю з Неба на свої прохання про його повернення. Прощай, Друже, що не називаю Твоє ім'я, але написати його поруч із жакливами за звучанням і змістом слів «зник безвісти» – не піднімається рука.

Разом із сотнями українських родин, ми молитвами боронимо надію від страшної невідомості, та біль не втихне, доки Ти не повернешся, доки всі не повернуться додому з війни. Й про це хочеться кричати на весь світ.

... **БАЖАННЯМ МАЛЕНЬКОГО ХЛОПЧИКА І СПОГАДОМ ВОЛОНТЕРКИ ПРО ЗАГИБЛОГО ВОІНА**

«...А я хочу до дідуся на руки!» – промовив на Алеї слави до бабусі Жені її п'ятирічний онучок Рома. Сонячного вересневого

«Мову не знають або ті, хто політично упереджені, або розумово відсталі. В якій системі координат перебуваєте ви?»

дня хлоп'я не зводило оченят із портрета знаменитого ще з часів АТО воїна на псевдо «Ураган» із села Скриголове Мар'янівської територіальної громади Михайла Харківа (відійшов у засвіті в грудні

2021 року). Мабуть, щирий погляд із траурного полотна променем розбудив у Ромчиків пам'яті найгарніші спогади про дні, в які ще бавився в дитячі ігри зі своїм дідусем.

... Цими днями в ще одній хаті на Горохівщині назавжди оселилася печаль. Додому повернувся з війни у домовині 25-річний Герой. Його весілля вже ніколи не дочекається світлиця. Мабуть, лише в потаємних мріях молодий воїн колись ростив ясноокими соколятами, як і сам, своїх синочків...

– Я познайомилася з ним на Херсонщині. Біля в'їзду в місто ми чекали з передачами нашого земляка-капелана – отця Павла Сукманського, як на узбіччі враз зупинився автомобіль. Із нього вийшов юнак і чимдуж побіг до нас із такою щасливою усмішкою на вустах, яку зазвичай дарують мамі, татові, коханій чи дітям, – таким життєлюбним навіть в епіцентрі війни востаннє бачила сусіда волонтерка з села Борочиче Мар'янівської територіальної громади Луцького району Валентина Маціюк.

– Уздрів же волинські номери на бусі й не зміг не привітатися. Я – Ігор Зихор із Печиховств, із Горохівщини на Волині, а тут... просто воюю, – «відчеканив» тоді, підхопивши в обійми волонтерський екіпаж.

Ігор, наче дитина, тішився гостинцями з рідного краю. На прощання знову усміхнувся й побіг зі смаколиками до машини, пообіцявши побачитися на гостинах у своїх Печиховстах. Скільки радості

міг би ще подарувати такою світлою вдачею, якби жив, коли б не війна!..

... **КОРОТКОЮ РОЗПОВІДДЮ НЕЗАБУТНЬОЇ ІРИНИ ФАРІОН**

Цими днями в соціальних мережах поширюють коротке відео, де незабутня Ірина Фаріон, мабуть, перед поважною українолюбною аудиторією розкаже про своє спілкування зі студентами Національної академії сухопутних військ імені Гетьмана Петра Сагайдачного.

– Хлопці, як ви думаєте, скільки мов є у світі? – запитала вона у майбутніх військових.

– Дві! – котрийсь не барився з відповіддю.

– Дві? А які? – перепитала легендарна українська патріотка, професорка, не приховуючи неабиякого здивування, а відтак – і щирого захоплення відповіддю українця.

– Дві: одна – рідна і всі решта! – мовив цей розумник і, мабуть, вже славний воїн.

Відколи почула цю історію, переповідаю її всюди, де чую ламану російську говірку. В більшості випадків стараюсь марно. За кордоном мало хто з російськомовних співвітчизників адекватно реагує на цю воістину аксіому любові до своєї Батьківщини. Бо хіба не дурнуватим виглядає збоку мовчазне знущання плечима? Навіть ті, в кого росіяни вбили близьких родичів чи стерли з лиця землі хати на окупованих територіях, тупо не перестають розмовляти мовою смерті. Нею торочать не лише про буденне. Є й такі, які лаються нею у магазинах і на вулицях, не переймаючись, що місцеве населення вважає це паскудство манерою спілкування істинних українців. Це бісить! Бо що ще має статися, як не загибель рідних людей від руки окупанта, аби перестати ріднитися з ним словами, церквою, безкультурністю?!

Заспокоює себе знову цитатою Ірини Фаріон: «Мову не знають або ті, хто політично упереджені, або розумово відсталі. В якій системі координат перебуваєте ви?». ■

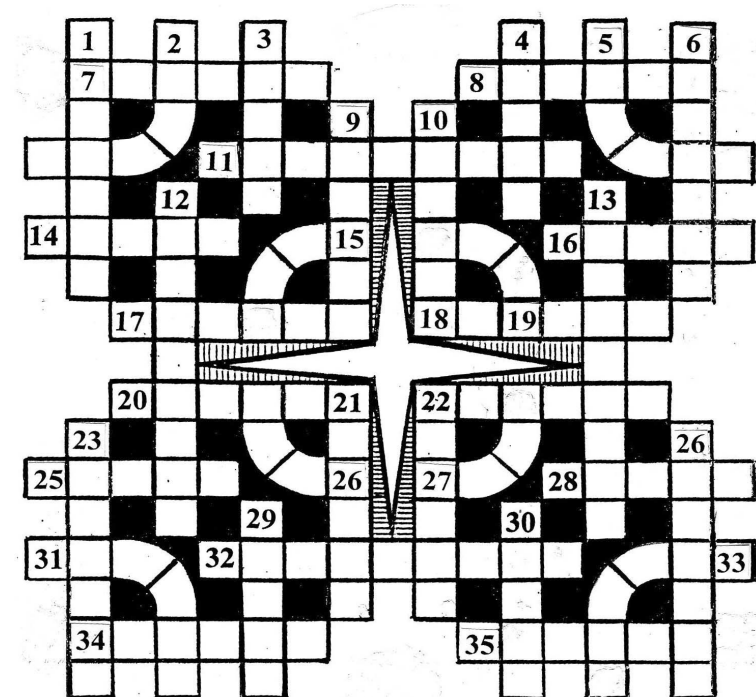
■ Кросворд

Склала **Надія ЗОЗУЛЯ, м. Луцьк**

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

7. Виконавець творів мистецтва. **8.** Нова версія вже існуючого фільму. **11.** Багатостраждальне місто України, фільм про яке отримав «Оскара». **14.** Український режисер, уродженець Волині, автор фільму «Поводир». **16.** Композитор на ім'я Олександр, автор пісень до фільмів «Роман і Франческа», «Сейм виходить з берегів». **17.** Український актор, виконавець ролей у фільмах «Козаки йдуть», «Гетьманські клейноди» – Володимир ... **18.** Він озвучує репліки в кіно. **20.** Американський режисер фільму «Нюрнберзький процес». **22.** Кліп – це короткий фільм, знятий на відомий пісенний... **25.** Український режисер, педагог, актор, який виконав роль Миколи Задорожного у фільмі «Украдене щастя» – Амвросій ... **28.** Нуар – кінематографічний ... **32.** Прізвисько українських кінорежисерів Володимира та Олександра (батька й сина). **34.** Фільм про легендарного опришка, ватаж-

«Все про кіно»

ка повстанців – «... Довбуш». **35.** Прізвисько українських акторів – братів Станіслава та Миколи.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Американська акторка Джоан із дебютною роллю

Джейн Грін та англійська акторка Емілі, яка знімається в основному в стрічках Австралії та Нової Зеландії. **3.** Кінопремія, мрія кожного діяча цього виду мистецтва. **4.** Німа кінопоема Олександра Довженка. **6.** Французька комедія режисера Жана Буайе із Фернанделем у головній ролі (1941 р.). **9.** Захоплююча аргентинська мелодрама (2012 р.). **10.** Сюжетно завершена частина фільму. **12.** Зафіксований на кіноплівці послідовний ряд дій. **13.** Приміщення для демонстрації фільмів. **21.** Нігерійський апокаліптичний науково-популярний фільм (2020 р.). **22.** Ім'я художника-постановника фільму Тараса Томенка «Будинок «Слово». Нескінчений роман». **23.** Помічник режисера, який виготовляє бутафорію. **24.** Фільм режисера Олексія Ріндіна «Станчик: королівський ...». **29.** Сценарій фільму – це ... **30.** Виконавець ролей у кіно.

ПО ДУГАХ:

2. Акторська династія: Богдан, син Остап, внук Дмитро. **5.** Режисер фільму «20 днів у

Маріуполі». **15.** Ім'я української акторки Самаєвої та режисера Дяк і Кордонець. **19.** Американський кіноактор, режисер і продюсер – Том ... **26.** Рій думок (завжди є у голові творця кіно). **27.** Ім'я працівниці ідальні, роль якої зіграла Ніна Набока у фільмі «Будинок «Слово». Нескінчений роман».

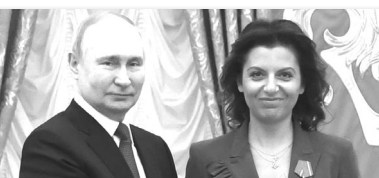
ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 4 ВЕРЕСНЯ:

По горизонталі: **5.** Мінус. **7.** Банан. **9.** Сер. **11.** Нетто. **15.** Актор. **16.** Сепаратор. **19.** Гея. **20.** Арктика. **21.** Мер. **26.** Гра. **28.** Шевченко. **29.** Календар. **30.** Лір. **34.** Акт. **35.** Мортира. **36.** Лин. **40.** Генерація. **42.** Саржа. **44.** Колір. **47.** Фах. **49.** Стиль. **50.** Нація.

По вертикалі: **1.** Міст. **2.** Туя. **3.** Фас. **4.** Банк. **6.** Секретар. **8.** Рея. **10.** Гор. **12.** Оса. **13.** Спорт. **14.** Етика. **15.** Ара. **17.** Перевірка. **18.** Передовик. **22.** Зошит. **23.** Олена. **24.** Омега. **25.** Коран. **26.** Гол. **27.** Акр. **31.** Інтернат. **32.** Жорна. **33.** Праця. **37.** Яга. **38.** Дяк. **39.** Фат. **41.** Віз. **43.** Жито. **45.** Опір. **46.** Ілі. **48.** Дар. ■

Відтепер свідоцтва про народження, шлюб, розірвання шлюбу та зміну імені завжди є у вашому смартфоні – у додатку «Дія». Більше не доведеться шукати оригінали, коли працевлаштовуєтесь, оформлюєте пільги чи підтверджуєте зміну прізвища, – йдеться у повідомленні Міністерства цифрової інформації.

Маргарита Симоньян (на фото) визнала, що вона та її співробітники вели інформаційну війну проти США на території цієї країни за наказом із кремля. При цьому вона назвала себе та своїх пропагандистів «солдатами». Це лише підкреслює те, що їхня діяльність – це інформаційна війна. Двом таким «солдатам» кремля у США вже оголошені звинувачення.

■ Спорт

«Вони у футбол не вміють грати – сопляки!»

Фотоколлаж із сайту sport-express.ua.

Після провалу на Євро-2024 національна збірна України розпочала виступи у Лізі націй із ганебної поразки від команди, яку важко навіть у «середнячки» записати

Петро ПАС

Ліга націй. Група В1. 1-й тур. Україна – Албанія – 1:2 (1:0 – Конопля, 49 хв.; 1:1 – Ісмаїлі, 54; 1:2 – Асані, 66).

Стадіон: «Летна» (Прага, Чехія). **Арбітр:** Луїш Годінью (Португалія).

Україна: Трубін, Миколенко, Забарний, Матвієнко, Конопля, Бражко (Маліновський, 81), Шапаренко (Ванат, 72), Судаков (Ярмоленко, 72), Кабаєв (Піхальон, 72), Яремчук, Циганков (Зінченко, 81).

Ну на що може розраховувати національна збірна, коли головною її зіркою роблять 35-річного Андрія Ярмоленка? Людину, яка за свою кар'єру нічого не виграла на європейському та світовому рівнях. І вже не виграє нічого...

Беруть у збірну, щоб догнав і перегнав за кількістю забитих м'ячів за головну команду з країни Андрія Шевченка? (Може, якийсь «пеналь» призначать і дадуть йому пробити). Та не рівняйте святе до грішного! Чи пальця до... «непальця».

Мав би совість – і сам сказав би, що вже нехай («пускай маладіє») грають інші. Нехай Шева залишиться №1, бо Ярмола у порівнянні з ним – НИХТО!

Слава Богу, що «геніальний» Сергій Ребров не наважився його виставити в основі проти Албанії... Але що на полі робила ця «девочка» – Шапаренко? А ви суперфорда Владислава Ваната бачили, а він же вийшов грати ще на 72-ій хвилині? Я його побачив тільки на... післяматчевому інтерв'ю. Уже коли переглядав післяматчевий огляд, то, виявилось, що Ваната покляли за стінкою на траву під час виконання штрафного удару албанцями...

Тому й не дивно, що глядачі «Левом матчу» ви-

Йожеф Сабо – про наших «зірок»: «Вони ще мають смоктати груди в мамки».

знали воротаря Анатолія Трубіна, хоч він і пропустив два голи, і нічим особливо не запам'ятався. Але інші взагалі себе не проявили. Сонний перший тайм... Але, найстрашніше, що сонними наші залишалися, навіть програвши – 1:2...

І не хочеться тут згадувати про хлопців на передовій. Бо ці заброньовані «девочки у футболках із тризубом» і в підметки не годяться нашим воїнам для якогось порівняння. Вони навіть не попросили у воїнів прощення за провал на Євро-2024, а поїхали на закордонні курорти, не попросять і зараз...

Не подав у відставку після ганебної поразки і Сергій Ребров, заявивши: «Ми грали проти дуже

Ці заброньовані «девочки у футболках із тризубом» не варті й нігтя наших воїнів і взагалі – якогось порівняння.

сильного суперника. Албанці грамотно й організовано оборонялися, важко було знайти простір...».

Люди добрі, але ми ж грали не проти якоїсь там Бельгії, Данії чи Хорватії. Я вже не кажу про Німеччину, Англію, Іспанію, Італію, Португалію чи Францію...

Щось не виходить із Сергія Реброва тренер у національній збірній. От йому б у «Інгулець» – до відданого друга Президента Олександра Порошенка, який то погро-

ЧЕМПІОНАТ ВОЛИНИ 2024							
ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ							
М	КОМАНДА	І	В	Н	П	РМ	О
1	ФК ТРОСТЯНЕЦЬ	11	10	1	0	31-5	31
2	ЛСТМ №536 ЛУЦЬК	11	8	2	1	36-6	26
3	ФЦ КОВЕЛЬ	11	5	4	2	23-10	19
4	ШАХТАР НОВОВОЛИНСЬК	11	6	0	5	33-21	18
5	ФК ВОЛОДИМИР	11	4	3	4	24-11	15
6	ФК РУБІЖ ЛЮБОМЛЬ	10	4	1	5	17-17	13
7	СЛАВІЯ БОРАТИН	10	3	2	5	21-19	11
8	НФК ЛОКОМОТИВ КІВЕРЦІ	11	1	0	10	8-60	3
9	ФК КАМІНЬ-КАШИРСЬКИЙ	10	0	1	9	8-52	1

А такий вигляд має таблиця чемпіонату Волині на 11 вересня.

жує зняти команду з першості, то відмовляється від своїх слів і при цьому матюкає журналістів...

їни! Я через них не спав учора! Пів ночі ходив туди-сюди, переживав! Не очікував такого...

Хочу звернутися до журналістів та експертів. Не треба звеличувати наших футболістів і ліпити з них зірок! А то, як послухаєш, то Шапаренко мало не в «Реалі», Судаков – у «Ювентусі», Ванат – у «Барселоні»! Ну куди їм?! Вони ще мають смоктати груди в мамки.

Вони у футбол не вміють грати – сопляки! В першому таймі Циганков хотів зупинити верховий м'яч, а той від нього відскочив на кілька метрів. Ну йолки-палки! І це – футболіст, який грає в Ла Лізі, що тоді про інших говорити.

Я не можу відійти від матчу з Албанією, тому гру з Чехією дивитися не буду. Нервів не вистачить». ■

В іншому матчі нашої групи В1 Грузія на своєму полі розтросила Чехію з рахунком 4:1. Вчора пізно ввечері українці грали проти «поранених» чехів, албанці приймали гордих грузинів.

ЗА ВОРОТАМИ

Йожеф САБО, колишній гравець та тренер київського «Динамо» і національної збірної України про матч із Албанією (1:2):

«Мені соромно і боляче за гру збірної Укра-

Усміхніться!

Одеса. РАГС. Шлюбна церемонія.

Чоловік гвалтує жінку.

– Допоможіть! Допоможіть! – кричить та.

– Та ви не поспішайте кричати, – каже чоловік, – може я ще й сам впораюся...

ПОВІДОМЛЕННЯ

Волинське обласне підприємство по ремонту побутової радіоелектронної апаратури **“Побутрадіотехніка”** ЛТД повідомляє про закриття майстерень по ремонту телерадіоапаратури за адресами: **вул. В.Хурсенка, 54, м. Луцьк та вул. Театральна, 34, м. Ковель**. Претензії приймаються за телефоном **099-676-676-66** протягом двох місяців з дати публікації.

■ Увага, конкурс!

Навіть нюхати цю квітку не варто

Хоча... у народній медицині її листки застосовують від опіків і ран

Грицько ГАРБУЗ

Сподіваюся, що жодних карт у відповіді на запитання я поки перед вами не розкрив. Тому з чистою совістю нагадую запитання, таємницю якого сьогодні відкриємо перед вами.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 9» (ЛІТО-2024)

Сьогодні в гранатобузі ми від вас заховали рослину. Точніше, аж дві. Бо в Україні ці дві «квіточки» однаковою назвою «охрестили». Одну – науковці, іншу – народ. Звісно, латиницею вони пишуться по-різному...

Одну бачили всі (вона – отруйна, хоч і лікувальна водночас), другу – точно не всі, але в нашій країні вона росте від лісових районів – до лісостепу, степу, і навіть у Криму, поблизу Сімферополя, знаходять. Причому, квіточки і в тої, і в тої – різного кольору. Один – можна побачити на прапорі незалежної України, інший – нагадує знамена часів Козаччини...

А ще назва цих рослин нагадує нам попередження у спорті, одну відому смачну марку, темну пору доби, ранню весну, хворобу, «лють», визначник кислотності ґрунту і навіть... жабу.

Що за рослини знаходяться у гранатобузі?

Коли людина дуже погано бачить при слабкому освітленні і в темряві, то, кажуть, що вона хворіє на... курячу сліпоту (гемералопію).

У перекладі з латинської «ранункулюс» означає «жаба».

Таку ж назву – «Куряча сліпота звичайна» (Nonea pulla) – має вид трав'янистих рослин родини шорстколисті (Boraginaceae), поширений у центральній і східній Європі, західній Азії. В Україні вид зростає на глинистих, вапняково-кам'янистих схилах і по засмічених місцях – у південно-західних і лісових районах, лісостепу і степу. У Криму – рідко (її бордові квіти можна побачити на околицях Сімферополя).

І хоч наша мова – багата й чудова, у народі ще одну рослину називають «куряча сліпота» – це жовтець (калюжниця, лютик, ранункулюс (Ranunculus repens, у перекладі з латиниці «ранункулюс» означає «жаба»), пекуча трава, подагорова трава). Нешкідливі на вигляд жовті квіточки містять потужні токсичні речовини, які при вживанні можуть привести людину до смерті. Жовтець також може завдати багато неприємних моментів при звичайному контакті. Сік цієї рослини чинить подразнюючу дію на очі,

слизові оболонки й шкірні покриви людини. Навіть нюхати цю квітку не варто. Хоча у народній медицині листки калюжниці застосовують від опіків і ран...

А хто з наших читачів зумів таки віднайти «курячу сліпоту», ви дізнаєтеся уже із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а також – на сайті volyn.com.ua.

І хоч ми планували лише 10 турів у нашому літньому конкурсі, бачимо, що треба додати ще один, який і розставити всі крапки над «і» серед лідерів у нашій вікторині. Тим паче, що за вікном – ще вчора було справжнє літо...

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 11» (ЛІТО-2024)

Друзі, сьогодні ми заховали назву тварини з відомого українського твору, в якому її вживають не в однині. Автор взяв цей символ із давнього вислову – красивого, в якому згадується особливо-привітний «знак». Хоча саме «послання» – не таке й приємне, але дуже достойне...

А виведуть вас на цю тварину відомі пісні. Точніше, уривки з них. Спро-

буйте об'єднати їх – вийдете на спільний «знак», який і символізує в нашому народі ця тварина. «Не покинь, дай мені сили, бо життя моє чорний кін з білими крилами десь із неба п'є» (Kozak System), «Відпусти, я благаю відпусти, бо не можу далі йти я...» («Океан Ельзи»), «Забудь слова, забудь слова, забудь слова, забудь слова, бо принесеш образу й біль...» (Василь Зінкевич), «Не залишай мені мене одного на свою, на твою любов» («Океан Ельзи»).

Що за тварина захована у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до **19 вересня** (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **066 133 86 88**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «**Рекорд**» (Ярослава Магучіх, Січеславщина)).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

РЕКЛАМА

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

Свідоцтво про реєстрацію машини серія OM №215518 від 10.03.2023 р. на трактор колісний JOHN DEERE 6310 2001 р.в., зав. номер L06310V297309, яке було видане на ТОВ «ВІНТУЛ», вважати недійсним.

ПП БУРМАКА Н.П.

14, 21 28 вересня.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,

ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,

НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Для душі

Німецький поет Рільке якийсь час жив у Парижі. Щодня дорогою до університету він разом зі своєю приятелькою французенкою переходив дуже людну вулицю

Бруно ФЕРРЕРО, оповідання з книги «Троянда також важлива» (Львів, видавництво «Свічадо»)

На розі цієї вулиці сиділа вже старша жінка і просила милостиню у перехожих – завжди на тому самому місці, нерухомо, як статуя, з простягнутою рукою й опущеними до землі очима.

Рільке ніколи не давав їй милостині, а його приятелька часто знаходила для неї якийсь гріш.

Якось французенка спитала поета:

– Чому ти ніколи нічого не даєш цій бідолашній?

– Ми мали б їй дати щось для серця, а не лише для рук, – відповів той.

Наступного дня Рільке прийшов з гарною трояндою, що лиш почала розпу-

«Ми мали б їй дати щось для серця, а не лише для рук».

скатися, і дав її убогій жінці.

Раптом жебрачка підняла очі, подивилася на поета і, жестом затримавши його, з зусиллям підвелася, схопила його за руку й поцілувала її... І пішла, притискаючи троянду до гру-

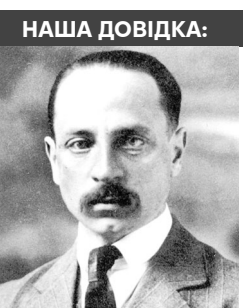
всі ці дні? – спитала молода французенка.

– Трояндою, – відповів поет.

«На світі є тільки одна єдина проблема – як знову дати людству якусь духовну поживу, викликати неспокій духа. Треба,

– писав Антуан де Сент-Екзюпері.

*
«Все це говорив Ісус до людей у притчах, і без притч не говорив до них нічого» (Мт. 13, 34).

« Раптом жебрачка підняла очі, подивилася на поета і, жестом затримавши його, з зусиллям підвелася, схопила його за руку й поцілувала її... »

дей.

Цілий тиждень ніхто її не бачив. А потім жінка знову сиділа на тому самому місці – мовчазна, нерухома, як і раніше.

– Чим вона жила

щоб людство було зрошене з висоти. Слухайте: неможливо далі жити, думаючи про холодильники, політику, баланси і кросворди. Так неможливо йти далі»,

Райнер Марія Рільке (1875 – 1926) – австрійський поет-символіст. Його поезія вирізняється ліризмом і символічністю, глибиною філософського сприй-

■ Пальчики оближеш!

Зробіть ікру з овочів

Вона смакуватиме не менше, як заморська. І обійдеться, у порівнянні з нею, у «шаги», тобто – «копійки»

Роксоляна ГЕЛЕЙ

Інгредієнти:

- 500 г кабачків;
- 500 г болгарсько-го перцю;
- 500 г помідорів;
- 300 г моркви;
- 300 г цибулі;
- 4 зубчики часнику;
- 100 мл олії (без запаху);
- 80 мл оцту;
- 0,5 ч. ложки меленого чорного перцю;
- 0,5 ч. ложки паприки;
- 60 г солі.

Приготування:

1. Овочі очистити й окремо змолоти на м'ясорубці.

2. Обсмажити цибулю на олії до прозо-

Кабачки можна замінити баклажанами, а замість помідорів використати томатний сік.

рости.

3. Всипати моркву і тушувати 5–7 хв.

4. Додати болгарський перець, спеції і готувати ще 10 хв, періодично помішуючи.

5. Всипати мелені кабачки, помідори, часник та сіль. Накрити кришкою і млоїти все разом 15 хв.

6. Влити оцет, перемішати і зняти з вогню.

7. Розкласти гарячу ікру у банки, закрити кришками і накрити на добу теплою ковдрою. ■

■ Маленькі секрети

Секрет у тому, що алкоголь випаровується і утворює приємну легку основу тіста.

Хочеться хрусткого тіста? Секрет – в алкоголі

Досвідчені пекарі знають, що горілка – це важливий інгредієнт, який можна додавати в тісто, щоб випічка заграла по-новому

Галина ГОНОРОВА

ДЛЯ ЧОГО ДОДАВАТИ ГОРІЛКУ

- Завдяки швидкому випаруванню спирту за низьких температур воно насичується киснем, тому випічка стає пишнішою і смачнішою.
- Тісто, в якому міститься горілка, підіймається швидше і краще.
- Дріжджове тісто стає ще пишнішим, а бездріжджове – легшим.
- Випічка довше не сохне і

не черствіє, якщо додати в тісто трохи спирту.

• Пирогі й кекси краще пропікаються і мають рівний, апетитний вигляд.

• Хрустка випічка (наприклад, хмиз) виходить ще хрусткішою.

Для солодкої випічки можна використовувати ром або коньяк, а в інших випадках – горілку.

ЯК ДОДАВАТИ СПИРТНЕ

В розрахунок на 1 кг тіста можна додавати від однієї чайної до однієї столової ложки міцного алкогольного напою.

У випадку дріжджового тіста горілку додають до опари, що вже піднялася, разом з яйцями та маслом, перед засипанням борошна.

У бездріжджове тісто горілку слід влити під час замішування і дати настоятися. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 16–22 вересня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цей тиждень принесе вам заряд енергії, яка допоможе впоратися з будь-якими викликами. В особистому житті очікуйте приємних сюрпризів, які зміцнять стосунки. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Можливі несподівані витрати, але ви зможете з ними впоратися, якщо виявите обережність. Наприкінці тижня з'явиться шанс зміцнити стосунки з близькими. *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Можливо, з'являться нові ділові контакти, які в майбутньому принесуть користь. У вихідні розгляньте методи релаксації, такі як йога або медитація – вони допоможуть. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.*

РАК (22.06 – 22.07)

В особистих стосунках можуть виникнути непорозуміння, але відкрите спілкування допоможе їх вирішити. Не бійтеся, говоріть відкрито – дров не наламаєте. *Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Тиждень сприятливий для початку нових проєктів або продовження старих планів. В особистому житті можливі романтичні моменти, які подарують натхнення. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – четвер.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

Важливо приділити час фізичним вправам і правильному харчуванню. На роботі можливі зміни, які вимагатимуть від вас адаптації, але в підсумку вони принесуть користь. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ваше вміння слухати й розуміти оточення буде цінним у будь-яких переговорах. В особистому житті можливі дуже приємні новини. Навіть – на стороні. *Сприятливий день – середа, несприятливий – вівторок.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

А ось Скорпіонам цього тижня стрибати в гречку небезпечно. Упіймають, «кинуть у смолу, ще й у пір'ї обвалляють». Зорі віщують вам складний період в особистому житті. *Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Важливо стежити за фінансами, щоб уникнути зайвих витрат. Особисті стосунки будуть гармонійними. У плані здоров'я вам корисні дихальні вправи. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.*

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Можливі додаткові обов'язки на роботі, але ви зможете впоратися з ними завдяки своїй працьовитості. Наприкінці тижня приділіть час відпочинку і відновленню сил. *Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Цей тиждень буде насичений емоційними подіями. Важливо зберігати внутрішній баланс і не піддаватися негативним емоціям. Не наламайте дров у стосунках! *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – неділя.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

На роботі можливі зміни, які вимагатимуть гнучкості й адаптації. В особистому житті постарайтеся приділити більше часу коханим людям. Вам шкідлива кава. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя. ■*

Ч

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь».

Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТзОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Юридична адреса видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

@

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції: 78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інформації
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Літературний редактор	Інтернет-новини
ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Економіки	Спеціальний кореспондент
ЛІСОВА Алла Степанівна	ХВАС Любов Володимирівна

ТзОВ «Газета «Волинь»

п/р UA833052990000026007000803281 K6

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж: 9317. Замовлення №973.

Урок патріотизму

Від зворушливої розповіді про Героїв-земляків заплакала старшокласниця

У перший день навчального року Алея слави в селищі Мар'янівка Луцького району, освячена 29 серпня в День пам'яті захисників, зустріла юнь із Галичанської гімназії скорботною тишею та світлими поглядами 33-х Героїв, душі яких-уже на Святих Небесах, а мрії так і залишилися нездійсненими на землі. Мабуть, уздрівши з висоти Небесного Раю стільки дітей біля своїх портретів, ці воїни Світла заусміхалися від вдячності, що їх пам'ятають не лише їхні сім'ї, родини та друзі...

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Як і кожного року, вчителі та гімназисти готували урочистість знаковою для першокласників та випускників, незабутньою – для всієї шкільної родини. Змістовною вдалася традиційна лінійка, перший урок із переглядом фільму «Діалоги про війну», де кожне слово було сповнене вдячністю ЗСУ.

Однак тривожило відчуття, що в цій зустрічі з черговим Днем знань не вистачало події неймовірно важливої, сокровенної. Продовжити день на нововідкритій Алеї слави – то була ідея класної керівниці семи-класників Тетяни Пашківської. Разом із колегою Олександром Холонівцем ми вирішили, що цього року туди поїдуть і його восьмикласники. Допомогти зі супроводом у поїздки зголосилися батьки Юрій Фещук, Володимир Лаць, Олексій Мельничук, а ознайомити дітей і дорослих із долею кожного загиблого чи померлого воїна ми попросили волонтерку Валентину Маціюк, – розповіла директорка Галичанської гімназії Мар'янівської селищної ради Тетяна

Фещук про народження гімназійної традиції, що варта поваги й наслідування.

Зупинялися біля кожної самобутньої стели з обличчями мужніх земляків. Чи не з усіма ними пані Валентина спілкувалася особисто, наближаючись із гуманітарними вантажами якнайближче до пекельного «нуля». З кимось із Героїв так і не встигла побачитися, когось допомогла рідним відшукати в моргах, а решту з односельцями зустрічала в сльозах на батьківщині – в домовинах.

«Я була вражена, що кожен із цього допитливого товариства впізнавав обличчя загиблих, згадував їх із публікацій в соціальних мережах, статей у газеті «Волинь»...»

Кожному з них ця волонтерка, дружина і нянька військовослужбовців як данину вдячності дарує віршовану Посвяту. Пише серцем: сильно, як Воїн, і ніжно, як Мама. Рядки, від сили й печалі яких на Алеї слави семи-класниця Уляна Андрощук розплакалася.

Я була вражена, що кожен із цього до-

Валентина Маціюк: «На Алею слави потрібно приходити за любов'ю до України і ненавистю до ворогів».

питливого товариства впізнавав обличчя загиблих, згадував їх із публікацій в соціальних мережах, статей у газеті «Волинь»... Коли ж зупинилися біля світлини 40-річного Юрія Шлапчука з Галичан, то мої юні друзі наперебій узяли-

мено його рідній школі в перший день нового навчального року. А ще біля кожного портрета гімназисти ставили у вази квіти зі своїх домашніх клумб. Їх Героям оберемками передав кожен клас. Цю мить хтось описав зворушливою строфою:

Красиві квіти галичанської землі
Ми дарували вам, шановні вчителі,
А погляди дивилися у Небо,
І знали, кому дякувати треба.

P.S. Минулого четверга на Алеї слави відбулася панахида за загиблими Тарасом Грицюком і Олегом Бартошуком. За словами священнослужителя Віталія Куця, такі поминальні молитви звершуватимуть у день смерті кожного захисника. Прийти на панахиду, привести з собою з дому дітей, учнів шкіл – це вже справа честі! ■

ся розповідати мені про свого односельчанина, – розповіла Валентина Маціюк.

Під час однієї з волонтерських поїздок випускник Галичанської школи, нині 26-річний воїн 100-ї ОМБР Олександр Лагановський, подарував волонтерці бойовий прапор, а вона передала це зна-

За бойовий прапор гімназисти адресують вдячність на передову, через газету «Волинь», випускнику Галичанської школи Олександрові Лагановському.

Кожен передплатений примірник – це інформаційний снаряд по путіну!

НАШІ ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

- ◆ Волинська область – 30000,
- ◆ Рівненська область – 97847,
- ◆ інші регіони України – 61136.

Друзі, дякуємо, що прочитали цей номер!

Для нас дуже важлива Ваша думка з приводу надрукованих статей, тому просимо надсилати листи або заходити до нас у редакцію, щоб підказати цікаву тему або розповісти про свої проблеми чи успіхи:

43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2 (volyn.nova@gmail.com). Творімо газету разом!

Життєва мудрість

Навіть якщо пиріг підгорів...

Моя бабуся завжди готувала смачну їжу. Але одного разу вона подала на стіл на очах у мого діда... згорілий пиріг. Не просто трохи обгорілий, а чорний, як вугілля

Саватій СОБКО, ігумен

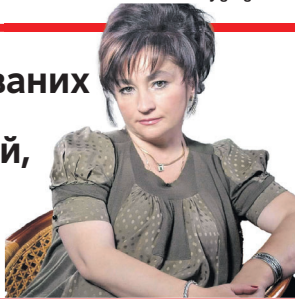
Я напружено чекав, що скаже мій дідусь. Але він мовчки з'їв пиріг і, обернувшись, спокійно запитав, як пройшов мій день.

Золоті слова

Фото із сайту google.com.

«Мабуть, навіки завойованих жінок, як і навіки завойованих територій, і справді – немає

(Марія МАТІОС, 65 років, українська письменниця та політична діячка).

2024	ВЕРЕСЕНЬ	Данило, Панас, Семен, Федір.
12	Четвер День програміста.	
☀️ схід – 17:07, захід – 23:48. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день. ☀️ схід – 06:49, захід – 19:38. Тривалість дня – 12:49. Тривалість ночі – 11:11.		
13	П'ятниця 1776 — засноване місто Дніпро. 1965 — В США вийшов сингл «Бітлз» «Yesterday».	
☀️ схід – 17:52, захід – ----. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день. ☀️ схід – 06:51, захід – 19:36. Тривалість дня – 12:45. Тривалість ночі – 11:15.		
14	Субота День танкових військ. День українського кіно. День фізичної культури і спорту України. ВОЗДВИЖЕННЯ ХРЕСТА ГОСПОДЬНОГО.	Гнат, Іван, Макар.
☀️ схід – 18:25, захід – 01:04. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день. ☀️ схід – 06:53, захід – 19:34. Тривалість дня – 12:41. Тривалість ночі – 11:19.		
15	Неділя Міжнародний день демократії. День працівників лісу. Всесвітній день боротьби з лімфомами.	Богдан, Герасим, Дмитро, Йосип, Іван, Леонід, Макар, Максим, Марія, Микита, Олександр, Степан.
☀️ схід – 18:49, захід – 02:31. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день. ☀️ схід – 06:54, захід – 19:31. Тривалість дня – 12:37. Тривалість ночі – 11:23.		
16	Понеділок Міжнародний день охорони озонного шару.	Віктор, Григорій, Йосип, Людмила.
☀️ схід – 19:07, захід – 04:02. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день. ☀️ схід – 06:56, захід – 19:29. Тривалість дня – 12:33. Тривалість ночі – 11:27.		
17	Вівторок День рятувника. День усиновлення. День безпеки пацієнтів. Віри, Надії, Любові та матері їхньої Софії.	Віра, Надія, Любов, Софія, Ілля, Мирон.
☀️ схід – 19:22, захід – 05:34. Повний Місяць. 14-й день. ☀️ схід – 06:57, захід – 19:27. Тривалість дня – 12:30. Тривалість ночі – 11:30.		
18	Середа День HR-менеджера.	Аркадій, Ірина, Софія, Аріадна, Ярина.
☀️ схід – 19:36, захід – 07:05. Спадаючий опуклий Місяць. 15-й день. ☀️ схід – 06:59, захід – 19:25. Тривалість дня – 12:26. Тривалість ночі – 11:34.		

Погода

«Грибні дощі поманять у ліси...»

Хоча, як пише у своєму вірші Микола Савчук, головне ж – не кількість зібраних боровиків, а сам процес «впиватись веселкою вологою»

Галина ШВАБЮК

Як інформує Волинський обласний центр з гідрометеорології, з 11 верес-

ня погоду в нашому краї зумовлюватимуть фронтальні розділи, що надійдуть із північного заходу. У зв'язку з цим очікуються невеликі дощі, подекуди – грози.

Температура повітря знизиться: вночі становитиме 10–15°C, вдень – 18–23° тепла. ■

Потім я почув, як моя бабуся вибачається перед ним за вечерю.

Я ніколи не забуду його відповіді.

«Дорога, ти завжди смачно готуєш».

Пізніше я запитав його, чи він сказав правду.

Він поклав руку мені на плече і сказав: «У бабусі був дуже важкий день на роботі ... Вона втомилася. Згорілий пиріг не завдав мені шкоди, але різке слово могло б завдати їй болю».

Як важливо пам'ятати – ми всі робимо помилки. Але ми не повинні зациклюватися на них, а підтримувати тих, кого любимо. Навіть якщо пиріг підгорів. ■

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».